72ste JAARGANG No. 9494 — VRIJDAG 16 DECEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

I.V.V.V. besluit tot actie ten gunste van stakers op Curacao

Lossing van lading fosfaat in Jackson wordt verhinderd

New York. — Het bestuur van het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen, dat momenteel in New York in congres bijeen is, besloot Donderdag tot het organiseren van een internationale actie ten gunste van de stakers op Curacao. De internationale Transportbond riep havenarbeiders en zeelieden op het vervoeren en lossen van uit Curacao afkomstig fosfaat te verhinderen. De Amerikaanse bonden zijn voornemens het lossen van een lading in Jackson, die aldaar verwacht wordt, te verhinderen. De Amerikaanse afgevaardigde van de Mijnbond, Kennedy, zeide op het congres, dat het State Department dient in te grijpen wegens de grote Amerikaanse belangen in de leiding van de Curacaose mijnen.

Zoals gemeld heeft de Amerikaanse vakbondsleider Haskins, die een bezoek van twee dagen aan Curacao bracht in het begin van deze week, rapport uitgebracht over zijn bevindingen alhier aan het congres van het IVVV. De gisteren genomen, bovenvermelde besluiten zijn genomen naar aanleiding van dit rapport.

Van de zijde van de Confederatie op Curaçao wordt vernomen, dat gisteren uit New York een telegram is ontvangen, waarin staat dat het congres van het IVVV. „Uw heldhaftige strijd tegen industriële uitbuiting steunt en dat het congres zijn bewondering uitdrukt voor Uw strijd voor het bereiken van vrijheid op vakverenigingsgebied en redelijke arbeidsvoorwaarden, die de strijd is van alle vrije vakbonden over de gehele wereld.

En nu — aldus het telegram — deze strijd bovendien is verbonden met een actie tegen een ouderwetse industrie, is Uw strijd des te moeilijker. Dat is de reden dat het IVVV heeft beschikt de volle financiële en morele steun te geven; een actie heeft uitgeroepen tegen schepen afkomstig uit de Nederlandse Antillen, en die geladen zijn met een besmette lading..

Wij beloven al onze economische kracht in te zullen zetten om Uw strijd succesvol te laten verlopen" — aldus het hier ontvangen telegram uit New York.

Gouverneur KLAASESZ wordt Commissaris der Koningin in Zuid-Holland

's Gravenhage. — De Rijksvoorlichtingsdienst meldt: Bij Koninklijk Besluit van 14 december 1955 is met ingang van 16 januari 1956 benoemd tot Commissaris der koningin in de provincie Zuid-Holland mr J. Klaasesz, thans gouverneur van Suriname.

U.N.O. akkoord met staken rapportage

New York. — Het Nederlandse besluit om niet langer aan de Verenigde Naties over Suriname en de Nederlandse Antillen te rapporteren is door de Algemene Vergadering aanvaard.

De stemmingsuitslag was 21 stemmen voor 10 tegen en 33 onthoudingen. België was een van de tegenstemmers. Voor stemden o.a. Canada, China, Denemarken, Frankrijk, Noorwegen, Zweden en de USA.

Uit den Haag wordt gemeld dat de gevolmachtigde minister voor de Antillen, Mr. Lampe, het ANP mededeelde dat hij deze beslissing wel verwacht had.

Minister Pos van Suriname uitte zijn verheugenis over deze afloop en bemerkte op dat de meerderheid in de plenovergadering groter was dan in de vierde commissie.

Vandaag is het vijftig jaar geleden, dat een van Curaçaos bekendste en geachtste inwoners, de heer C. N. Winkel, thans door iedereen Shon Cai genoemd, in het huwelijk trad. Deze unieke foto van vijftig jaar geleden toont Shon Cai met zijn echtgenote op de dag van hun huwelijk.

✶ ✶ ✶ Ministerieel ingrijpen

Gisteren is bekend gemaakt, dat de minister van justitie het Hoofd van het Openbaar Ministerie, dat thans vertegenwoordigd wordt door dr. W. C. van Binsbergen, bij zich ontboden heeft teneinde deze opdracht te geven het Hoger Beroep in de zaak tegen de Union-leiders Stewart en Blasse in te trekken en tevens iedere vervolging tegen deze personen te staken.

Het behoeft geen betoog, dat dit opmerkelijk besluit van de minister van justitie in brede kringen verbazing heeft gewekt, Men vraagt zich immers af wat wel de beweegredenen kunnen geweest zijn, die de minister tot deze zeer ongewone stap hebben aangezet. Deze beweegredenen zijn namelijk niet bekend gemaakt. En het feit, dat zij verzwegen worden, is voldoende aanleiding om te geloven, dat zij zelfs tijdens het onderhoud van de minister met het Hoofd van het Openbaar Ministerie niet zijn genoemd. Moet men aannemen, dat de minister redenen heeft de gronden voor zijn ingrijpen te verzwijgen, of zal hij deze liever willen noemen in antwoord op vragen, welke hem ongetwijfeld uit de volksvertegenwoordiging zullen gesteld worden?

Het valt nauwelijks te betwijfelen, dat het Openbaar Ministerie met deze gang van zaken weinig ingenomen is. Immers, het O.M. zou de zaak tegen de Union-leiders zeker hebben voortgezet, indien het hiertoe in de gelegenheid was geweest. Nu door de minister plotseling en zonder opgaaf van redenen wordt gelast het hoger beroep in te trekken en tevens iedere vervolging te staken, is daarmede een grote deuk toegebracht aan het rechtsgevoel van het volk. Immers de zaak was door de openbare behandeling van het Gerecht in Eerste Aanleg reeds volledig in de publieke sfeer getrokken en met de nietig verklaring van de dagvaarding en het daaropvolgend hoger beroep van het O.M. nog geenszins afgedaan. De rechter in hoogste instantie had zich daar nog niet over uitgesproken en zolang dit niet gebeurd was, bestond er nog geen enkele zekerheid omtrent het feit, of de beide Union-leiders al dan niet in conflict waren geweest met het artikel in het Wetboek van Strafrecht, dat een Statenlid onlangs ter vernietiging aan de volksvertegenwoordiging heeft voorgedragen, maar dat inmiddels nog figeert. Nu het O.M. door het ingrijpen van de minister belet wordt deze zaak aan de beoordeling van het Hof voor te leggen, blijft het uiteindelijk oordeel uit en zal zich bij eenieder een gevoel van onbehagelijkheid en onbevredigdheid over deze gang van zaken opdringen.

Onbevredigdheid allereerst bij de politie, wier niet aflatende arbeid in het belang van de publieke orde door dit abrupte ingrijpen van de minister niet wordt gehonoreerd.

Onbevredigdheid ook bij het Openbaar Ministerie, dat zich in zijn taak door het ministeriële besluit ziet gekortwiekt, en dat zich belemmerd gevoelt in het uitoefenen van zijn belangrijke, de rechtszekerheid ten doel hebbende functie. De minister immers moet wel een buitengewoon gewichtige reden gehad hebben om van bovenaf de werkzaamheid van dit lichaam te beïnvloeden. Het feit, dat deze gewichtige reden aan niemand op het eerste oog duidelijk is, doet echter twijfel ontstaan aan de doorslaandheid der beweegredenen. Welke kunnen deze immers geweest zijn! Heeft de minister door zijn ingrijpen geen der partijen willen tevreden stellen? Heeft hij een geste willen maken tegenover het buitenland en speciaal tegenover de internationale vak-organisaties?

Doch als de minister op deze gronden tot zijn besluit is gekomen, dan bereikt hij daarmede toch juist het tegendeel van wat hij zich heeft voorgesteld te bereiken. Want zijn eenzijdige daad laat de vraag voor altijd onbeantwoord of de Union-leiders in overtreding van de wet waren of niet. Dit is ook, en zeker niet op de laatste plaats onbevredigend voor de verdachten zelf, die nu geen kans krijgen op een beslissing en door zeer velen blijvend als wetsovertreders, die zich door een ministerieel ingrijpen aan het oordeel van de rechter konden onttrekken, zullen beschouwd worden.

Had de minister wellicht een geheel andere beweeggrond? Het zou toch absurd zijn te veronderstellen, dat hij om partij-politieke redenen de Unionleiders van iedere rechtsvervolging in de onderhavige aangelegenheid zou ontslagen hebben. Want als dat zo zou zijn, dan kon men wel meteen vaststellen, dat dit besluit de doodsklok over de democratische rechtstaat, waarin de Antillianen zich toch verbeelden te leven, had geluid!

Wij willen vooralsnog aannemen, dat de minister om redenen, die alleen zijn ingegeven door zijn zorg voor het algemeen belang, tot zijn besluit is gekomen. Doch wij betreuren het, dat hij niet aanstonds zijn daad coram populo gemotiveerd heeft om daarmede elke twijfel aan de noodzaak van zijn ingrijpen weg te nemen. Nu hij dit heeft nagelaten, heeft hij een ernstige slag toegebracht aan het rechtsgevoel der Antillianen, die gemakkelijk tot de opvatting komen, dat alleen een willekeurig en eenzijdig ingrijpen belet heeft, dat het recht zijn gang kon gaan. En dit kan een jong democratisch land oneindig veel grotere schade berokkenen, dan die welke de minister door zijn ingrijpen meent te kunnen voorkomen.

Kerstbonus CPIM

Werknemersraad hedenmiddag weer bijeen

Willemstad. — Naar wij uit goede bron vernemen heeft de directie van de C.P.I.M. nog steeds geen beslissing genomen omtrent de kerstbonus voor de werknemers. Het is nu reeds enkele dagen sedert de laatste vergadering van de Werknemersraad en de Directie waarbij de laatste heeft medegedeeld een tegenvoorstel te hebben, heeft plaats gehad. Zoals wij reeds meldden, stelde de Raad voor een vast bedrag aan de werknemers uit te keren. De Directie echter wilde de werknemers 45 loonuren extra uitbetalen hetgeen de Werknemersraad niet redelijk vindt voor de minder betaalde werknemers.

Wij vernemen verder dat de Werknemersraad hedenmiddag om 2 uur bijeen zal komen om zich in deze nader te beraden. Tijdens deze vergadering zou worden besproken de Directie van de C.P.I.M. nogmals ernstig in overweging te geven het door de Werknemersraad gedane voorstel over te nemen.

Apostolisch Vicaris in ziekenhuis opgenomen

Z.H. Exc. de Apostolisch Vicaris is heden, 16 december, voor enkele weken in het St. Elisabeth Gasthuis voor behandeling opgenomen.

Ter afwikkeling van zaken wende men zich tot de secretaris van het Apost. Vicariaat, Brionplein 2.

Aruba betaalt bijdrage aan Land

Willemstad. — Naar wij uit goede bron vernemen, heeft het eiland Aruba alsnog toegezegd de bijdrage aan het land over 1955 ad ƒ 1,05 miljoen te betalen. Als gevolg daarvan is de ontwerp-landsverordening tot onttrekking aan het eilandgebied Aruba van de invordering der aanslagen in de winstbelasting ingetrokken.

Prins Wilhelm van Zweden naar Curacao

Willemstad. — In de loop van de maand januari hoopt ZKH Prins Wilhelm van Zweden, broeder des konings, ons eiland voor enige tijd te bezoeken.

Op uitnodiging van de heer Axel Axison Johnson, eigenaar der Johnson Line, zal de prins de reis naar Curaçao aan boord van een der schepen van deze rederij maken. In verband met de gezondheid van de 71 jarige prins is een rustig en ongestoord verblijf ten zeerste gewenst, om welke reden het verblijf dan ook een strikt privé karakter zal dragen.

Nieuw lid in Corps Consulair

WILLIAM COHEN benoemd tot honorair Consul van Israel

Willemstad. — Ten huize van de heer William Cohen werd gistermiddag de pers ontvangen ter gelegenheid van de dezer dagen afgekomen benoeming van de heer Cohen als honorair consul van Israel. Dat deze benoeming voor velen geen verrassing was behoeven wij niet te zeggen. Immers, het vele mooie werk dat de heer Cohen voor Israel heeft gedaan is ook in dit land niet onopgemerkt gebleven. De jonge staat heeft dan ook gemeend om de heer Cohen tot honorair consul van het land te benoemen.

De heer Cohen behoort nu tot de weinige consuls van Israel ter wereld. Want vooral in deze streek zijn er nog niet veel benoemd. Voorheen, wanneer men een visum wenste voor Israel was het nodig om het paspoort op te sturen naar New York en later naar Mexico. De heer Cohen heeft daar reeds veel mee geholpen door aanbevelingsbrieven te schrijven.

WILLIAM COHEN

Behalve dit heeft de nieuwe consul ook veel gedaan op het gebied van propaganda voor Israel. Een Israelitisch tijdschrift werd geregeld door hem hier verspreid.

De heer William Cohen heeft zijn papieren en de stempels reeds ontvangen, alsmede het wapenschild van de consuls. Dit laatste heeft reeds een plaatsje gekregen aan de gevel van zijn woning op de Santa Rosaweg.

Als men nu een visum wenst voor Israel behoeft men slechts even naar de heer Cohen toe te lopen en de zaak is in orde. De nieuwbenoemde consul wensen wij een succesvolle loopbaan toe op het consulaire levenspad. Dat hij nog veel voor Israel moge doen.

Chileense regering erkent stakingen niet

Santiago di Chili. — In drie Chileense kopermijnen, in Amerikaans bezit braken stakingen uit, waaraan in totaal ongeveer 15.000 man deelnemen. De regering heeft de stakingen niet erkend en de arbeiders opgeroepen het werk te hervatten.

De stakers willen wijziging in de collectieve arbeidscontracten en beschuldigen de regering er van dat er geen nieuw "koperstatuut" tot stand kwam. Men ziet in tot oordelen bevoegde kringen voorlopig geen einde aan de staking, die in verschillende delen van het land liggen.

Egypte gaat hele strijdmacht inzetten

Cairo. — De Egyptische premier, Nasser, heeft op een persconferentie verklaard, dat bij een nieuwe Israelische aanval op Egypte of Syrië Egypte zijn gehele strijdmacht tegen Israel in het geweer zou brengen, samen met Syrië. De secretaris-generaal van de Verenigde Naties was van dit voornemen op de hoogte gebracht, aldus Nasser.

De olie-productie in het Midden-Oosten

Londen. — Volgens het Petroleum Informatie Bureau wordt de productie van olie in het Midden Oosten voor dit jaar geraamd op ruim 160 miljoen ton, tegen 137,5 miljoen in 1954.

De productie van Koeweit wordt geraamd op 55 miljoen tegen het vorige jaar 47,7 miljoen; de productie van Saoedi Arabië zal iets minder zijn dan de productie van het vorige jaar van 46,9 miljoen; de productie van Irak zal ongeveer 34 miljoen zijn tegen het vorige jaar 30,7 miljoen de productie van Perzië wordt geraamd op 16 miljoen tegen het vorige jaar 3 miljoen.

Cortina Dampezzo. — De organisatoren van de Olympische winterspelen, die vreesden dat er niet genoeg sneeuw zou zijn voor de Olympische training zijn thans gerustgesteld. Donderdag noteerde men hevige sneeuwval, zodat Cortina onder een laag van 15 centimeter sneeuw ligt.

M. van Wilpen gaat betere plantensoorten importeren

Willemstad. — Tijdens de persconferentie, gehouden door de heer Bitter een expert op 't gebied van planten, ten huize van de heer M. v. Wilpen, is ons gegarandeerd dat men ook rozen en andere plantsoorten op Curaçao kan kweken. De Firma M. van Wilpen heeft een bizondere zending rozen en andere soorten ontvangen zodat wij binnenkort ook hier de bloemmetjes buiten kunnen zetten. Deze mogelijkheid is tot stand gekomen doordat de planten nu verzonden worden in een plastic zak van 't soort dat lucht in en uit laat. De plant zelf heeft een hormonen behandeling gehad, waardoor een onnatuurlijke rust in de plant teweeg wordt gesteld die hierdoor langer in leven blijft. De wortels zijn verpakt in fijn gesneden nat papier dus geen aarde. De plant blijft ± 4 mnd zo voortleven. Om de plant 'n goede behandeling te geven (vertelt ons de heer Bitter) is diabaas (de fijne soort) de aangewezen grond, gemengd met droge koemest of turfmollen. Ook is aan te bevelen regenwater te gebruiken.

Deze soorten planten zijn een zuiver Nederlands product en wordt reeds veel in Venezuela geimporteerd. Het ligt in de bedoeling van de firma M. van Wilpen die hier agente is van de plantenfirma in Nederland deze planten geregeld te verkopen. De prijzen zijn zeer laag. Reeds is de eerste zending, waaronder 3 soorten rozen en 8 andere planten zoals de Bleeding Hearts, de sneeuwbal enz in de verkoop gebracht. Bij deze planten mogen geen blikken gebruikt worden. Stenen bloempotten worden aanbevolen.

De grote export naar Z.-Amerika bewijst wel dat Nederland de markt daar aan het veroveren is. De etiketten voor aanduiding van de soort hebben een Spaanse tekst. De planten zijn verkrijgbaar bij M. v. Wilpen Rodeweg en Centrum van Engelen. Wij wensen onze lezers veel succes en hopen binnenkort de rozen te kunnen zien bloeien in de Curaçaose tuintjes.

Dankbare Antilliaanse studenten

Willemstad. — Naar wij uit kringen van in Nederland studerende Antilliaanse studenten vernemen, zijn deze studenten zeer dankbaar aan de N.A.B.L.O. voor het snelle en spontane antwoord op een beroep om financiële steun om mede te kunnen doen aan het grote studententournooi, dat binnenkort in Nederland wordt gehouden. Deze dankbaarheid is des te groter omdat het beroep op de officiële instanties werd afgewezen. Men spreekt er in Nederland zijn vreugde over uit dat bovendien zo spoedig over het geld kon worden beschikt.

Dit sporttournooi zal zeker bijdragen in de versterking van de vriendschapsbanden tussen de studenten onderling.

Zondagdiensten op Lago

San Nicolas. — Door de Lago directie werd bepaald, dat behalve 25 december en 1 januari, de diensten op de Lago op 26, 27 en 29 december 1955, alsmede op 2 januari 1956 als zondagen beschouwd zullen worden.

Winter in Europa

Londen. — Sneeuwval wordt gemeld uit Oostenrijk, Duitsland en Scandinavië. In het grootste deel van Scandinavië heerst zware vorst; in Noord-Noorwegen is de temperatuur minus 30 tot 40 graden. De wegen zijn door de sneeuw geblokkeerd. In Stockholm heerst 20 graden vorst. In West-Duitsland gebeurden enige ernstige verkeersongevallen door de ijzel.

Industrias PAMPERO stuurt 100.000 liter rum naar Curacao

GROTE belangstelling in Caracas voor Ned. Antillen

Willemstad. — In de loop van de volgende week wordt een Venezolaans schip op Curaçao verwacht met aan boord maar liefst 440 vaten rum, verzonden door de C. A. Industrias Pampero en bestemd voor de binnenkort op te richten N. V. Industrias Pampero, gevestigd te Curaçao.

Deze vaten rum, in totaal 100.000 liter, worden voorlopig opgeslagen in de grote loods op de Nieuwe Haven, waar ook de machinerieën, die meekomen, een plaats krijgen. De nieuwe maatschappij heeft namelijk een groot gedeelte van deze loods ter beschikking gekregen totdat de eigen fabriek, die iets verder — in de vrije zône — wordt gebouwd, gereed is. Het ligt in de bedoeling om op 15 januari de opening van de noodfabriek te doen plaatsvinden.

De president van de Industrias Antilliana Pampero, de heer Ruben Yrausquin, is de vorige week op uitnodiging van de grote maatschappij in Venezuela, naar dit land geweest waar hij tot woensdag jl. verbleef. Toen wij gistermiddag een exclusief onderhoud met hem hadden, bleek dat de energieke zakenman zeer enthousiast is over het afgelegde bezoek. Men heeft hem en zijn mede-gast, de heer Paco Sanchez, werkelijk vorstelijk behandeld zowel in Caracas als de andere plaatsen. Reeds bij de aankomst op het vliegveld bleek de invloed die de Pampero heeft. De gasten werden bij het vliegveld opgewacht en konden zo door de normale controle naar de wachtende auto lopen.

De aankomst van de twee Curaçaose gasten werden al direct gevierd met een groot diner ten huize van de President Directeur van de Industrias Pampero, de heer Alejandro Hernandez.

De volgende dag brachten de gasten een bezoek aan de grote wijnfabriek in Caracas. Het was vooral het enorm grote warenhuis waar de rum opgeslagen staat, dat een diepe indruk maakte op de heren Yrausquin en Sanchez. In een warenhuis stond maar liefst 4 miljoen en 600.000 liter rum „oud te worden". De Venezolaanse regering namelijk heeft een wet dat alle gemaakte rum tenminste twee jaar oud moet zijn voordat zij verkocht mag worden.

De organisatie van de C.A. Pampero is enorm, zo verklaarde de heer Ruben Yrausquin ons, tijdens het onderhoud. De ruimte waarin de rum staat opgeslagen schatte de heer Yrausquin minstens zes keer zo groot als de grote loods op de Nieuwe Haven.

Zaterdagsmiddags omstreeks drie uur hebben de Curaçaose gasten een bezoek gebracht aan de Gardines Pampero, waar een landhuis staat genaamd Ranchero Pampero.

Hier vindt de verkoop van alle rumsoorten plaats. In dit landhuis werd een cocktailparty gegeven die er wezen mocht. Het was hier dat de heer Yrausquin kennis maakte met vele belangrijke personen uit handelskringen van Venezuela. Des avonds bracht de heer Hernandez zijn bezoekers naar enkele speciale nightclubs om hen de volgende morgen mee te nemen naar het stadje Ocumare del Tuy, waar zich de grote uitgestrekte hacienda's bevinden van het Pampero-concern.

De heer Hernandez bood de heren Sanchez en Yrausquin, alsmede nog enkele genodigden een Fiesta Campestre aan, die zeer in de smaak viel. Landelijke sfeer, landelijke muziek en de landelijke dranken. In Ocumare del Tuy bevindt zich een soort Emmastad genaamd Ciudad Pampero. Hier wonen de werknemers van Industrias Pampero. Het is een zeer moderne nederzetting waar zelfs scholen en doktoren niet ontbreken. De heer Yrausquin zeide ons zeer verrast te zijn over de wijze waarop Pampero deze werknemers behandelt. Ook zagen de twee heren de fabriek in Ocumare del Tuy. In het aldaar gebouwde deposito bevindt zich 3.450.000 liter rum en 130.000 liter brandy. De Industrias Pampero is een van de grootste bedrijven van Venezuela, aldus onze zegsman.

De heer Yrausquin vertelde onze redacteur nog dat hij het opmerkelijk vond dat er zoveel Venezolanen zijn die de Antillen willen leren kennen.

Op de verschillende party's in Caracas heeft de heer Yrausquin belangrijke lieden uit de handel gesproken die zeer veel belangstelling voor de Antillen hebben.

Het bewijs hiervan is wel het grote aantal aandelen dat de heer Yrausquin, als zijnde lid van het bestuur van N.V. Hotel „El Curaçao", aan deze personen verkocht.

Toen de heer Ruben Yrausquin over het hotel begon was de belangstelling gewekt en direkt werden aandelen aan de man gebracht. Maar liefst 14 maatschappijen en personen kochten aandelen.

De reis van de heren Ruben Yrausquin en Paco Sanchez is een zeer prettige reis geweest.

Op 15 januari, als de fabriek van N.V. Industrias Antilliana Pampero met een grootse party wordt geopend, zullen verschillende belangrijke Venezolanen naar Curaçao komen.

En hier volgt het lijstje van personen/maatschappijen die aandelen van het Hotel „El Curaçao" kochten:

C. A. Guillermo Wilson Cook & Sons (Caracas)

Luis E. Peroza (Maracaibo)

Industrias Pampero S.A. (Caracas)

Alejandro Hernandez, Presidente Industrias Pampero (Caracas)

Alejandro Otero, Propetario Diario „El Nacional" (Caracas)

Doctor Inocente Palacios, Director Banco Miranda y Presidente Urbanizacion Colinas de Bello Monte

Sr. Luis Rincon Troconis, Pres. Corporacion Rincon (Caracas)

Sr. Rene Rincon Troconis, Pres. Compañía Antímono (Caracas)

Sr. Anibal Montenegro, Pres. Comercial Agro Pecuario (Caracas)

C.A. Comercial Jaeger (Maracaibo)

C.A. Mica (Maracaibo)

C.A. Comercial Bello Monte (Caracas)

C.A. Comercial Industrial del Tuy (Caracas).

Nederland ziet geschenken uit de West

Expositie in DAM-PALEIS toont liefde tot vorstenhuis

AMSTERDAMSE raad onderbrak begrotingsdebatten om de tentoonstelling te gaan zien

Amsterdam. — Minister Kernkamp heeft gisteren in het koninklijk paleis op de Dam te Amsterdam officieel de tentoonstelling der geschenken die de Surinaamse en Antilliaanse bevolking aan Koningin Juliana en Prins Bernhard hebben aangeboden, geopend. Van hedenochtend af tot en met 22 December zullen zij voor het Nederlandse publiek te bezichtigen zijn. De toegangsprijs is NF 0.25 en, zoals bekend, zal de bruto-opbrengst ter beschikking worden gesteld voor een nog nader te bepalen sociaal-cultureel doel in Suriname en de Antillen.

Het Koninklijk Paar zou graag zien, zo werd meegedeeld, dat men ook in Nederland zich een beeld kan vormen van de hartelijke ontvangst, die het op zijn reis is ten deel gevallen, en dat men bij het zien van deze volkomen spontaan aangeboden geschenken een indruk krijgt van de stemming, die onder de bevolking tijdens zijn reis heerste. In een der lange benedengalerijen van het paleis zijn de cadeaux op lange tafels, in vitrines of aan de muur bevestigd, per eiland of bevolkingsgroep gerangschikt, uitgestald. Er zijn kostbare en minder kostbare voorwerpen bij, maar alle getuigen van de liefde, waarmee zij zijn gegeven en de zorg, die eraan is besteed.

Niet alleen de Koningin en de Prins zijn goed bedacht, maar vooral de vier prinsessen zijn niet vergeten. In het bijzonder voor haar hebben jong en oud zich speciaal ingespannen.

Een toonbeeld hiervan zijn o.a. de kleurig geborduurde brede ceintuurs, vervaardigd door de kinderen van een tehuis in Suriname, de vele kotomissies en andere in inheemse klederdrachten gestoken poppen, de handwerkjes, "gemaakt voor het tuinhuisje van onze prinsessen" door de Curaçaose schooljeugd, de albums met tekeningen en opstellen van schoolkinderen, de miniatuurstoeltjes in rood en groen pluche inclusief doos, de juwelen voor de princessen en de gehele met kruissteek geborduurde grote schilderijen. De 93-jarige Elonore Elisabeth Cicilia, lid der Vereniging Huisvlijt in Suriname, maakte een kleedje van lint in vele kleuren. De Creolen gaven beeldjes en gebruiksvoorwerpen in donker mahoniehout, de Javanen batikdoeken en wajangpoppen, de Hindustani's metalen kunstvoorwerpen, de Indianen houtsnijwerk. Vooral de roeispanen zijn zijn goed vertegenwoordigd. "Kapi Petrus geeft aan de Koningin een houten bewerkte roeispaan", staat op een te lezen. Ze is afkomstig van Indianen aan de boven-Tapanahony. Tot de geschenken van grotere afmetingen behoren niet alleen een met houtsnijwerk versierde kano, maar direct al bij de ingang ontmoet de bezoeker op zijn weg een tot schouderhoogte reikend huis van Creoolse bosbewoners compleet met houten wanden en dak van bladeren, aangeboden door het dorp Koffiekamp. Vele zilvereen en gouden voorwerpen, bokalen, vazen en waaiers zijn in de vitrines ondergebracht.

Ratel uit Koffiekamp

Lustig draaiend met een ratel uit Koffiekamp opende minister Kernkamp, de tentoonstelling. Hij deed dit op verzoek van de adjudant-generaal van de Koningin, vice-admiraal N. A. Rost van Tonningen, die vooraf in opdracht van Hare Majesteit verschillende personen dank bracht. In de eerste plaats aan de gevolmachtigd minister van Suriname en de Antillen, voorts aan vertegenwoordigers van de Rijksvoorlichtingsdienst, van het Koninklijk Instituut voor de Tropen en het gemeentelijke museum te Amsterdam, die alle een aandeel hadden in de totstandkoming en inrichting der expositie.

Met persoonlijke stempel

Minister Kernkamp noemde het in zijn kort openingswoord een vreemde en ongeordende tentoonstelling ondanks alle moeite, die eraan is besteed. Een normale expositie heeft altijd een bepaald onderwerp, hetgeen hier niet het geval is. Toch levert deze "meest natuurlijke tentoonstelling", zoals de minister haar noemde, wel degelijk een eenheid van gezichtspunten op: zij toont de liefde en aanhankelijkheid van vele individuen uit de overzeese rijksdelen. Daarom vond prof. Kernkamp het wel de prettigste tentoonstelling ter wereld om te openen. Men zou de vraag kunnen stellen bij het zien van deze verscheidenheid of men zich niet beter op een groot geschenk had kunnen concentreren, een groot bedrag aan geld of een kunstwerk. Wellicht had dit dan een grotere materiële waarde vertegenwoordigd. Maar dan had nooit het persoonlijke cachet bestaan en had nooit tot uiting kunnen komen de spontaniteit, die uit alle gaven spreekt.. Minister Kernkamp uitte de hoop, dat de tentoonstelling veel bezoek zal trekken, waarin hij een nieuw blijk van hulde zou zien aan de Koningin en de Prins, die zich tijdens deze reis zoveel inspanning hebben getroost. Een druk bezoek zou tevens tonen het grote medeleven van onze mensen hier met onze mensen overzee.

Gisteravond hebben vrijwel alle leden van de Amsterdamse raad tijdens een onderbreking van de begrotingsdebatten een bezoek aan de expositie gebracht.

Kerstboutenfuif in J.P.F.

Willemstad. — De door de Curaçaose Biljart Bond georganiseerde KERSTBOUTWEDSTRIJDEN zijn na vijf weken spelen, achter de rug.
Morgenavond om 8 uur vindt de prijsuitreiking plaats in de Club "J.P.F." en daarna volgt een DENDERENDE FUIF, met muzikale omlijsting van de bekende en populaire Conjunto "LLUVIA MUSICAL". Er zal voor een speciale keuken gezorgd worden en vele zullen de attracties en verrassingen zijn.

Leden van de deelnemende Verenigingen, welke bij de Bond zijn aangesloten en zelf niet hebben deelgenomen aan de wedstrijden, kunnen hun introductiekaarten bekomen bij hun Clubs. "CENTRO SOCIAL CATOLICO" bij de Heren W. N. Rivers & S. D. Schob. "J.P.F." op kantoor. "D.W.S." bij de Heer A. J. Beeldstroo. "P.S.V." bij de Heer J. Valkenberg. "De West" bij de Heer J. H. Kuiken, of bij de Heren G.G. Hoefnagel - Politiehoofdwacht Punda en bij M.A. Luyando - Breedestraat 15 (P).

Sport en Ontspanningsver. Combinatie Pletterij Nederhorst

De sport- en ontspanningsvereniging Combinatie Pletterij Nederhorst zal op zaterdag 17 december een feestavond houden voor haar leden, donateurs en genodigden. Het programma vermeldt o.a. toneel, zang en dans, terwijl het geheel wordt besloten met een bal.

Het Kerst- en Nieuwjaars Programma in Suffisantdorp

Suffisantdorp. — Kerstfeest en de jaarwisseling, zullen in de Werknemersnederzetting, Suffisantdorp, met een druk programma worden gevierd. De diverse dorpscommissies hebben in samenwerking met de afdeling „Sport & Recreatie" het volgende programma samengesteld, dat wij hieronder laten volgen.

Filmvertoning

Op maandag 19 december, aanvang 18.30 uur, zal in de feestzaal „Barak-17" de 16 mm. optic sound kleurenfilm over het bezoek van het Koninklijk Paar aan Curaçao worden vertoond. Gezien de korte tijdsduur (half uur) zullen ook enkele andere culturele filmen worden vertoond. Deze voorstelling is speciaal voor kinderen. Om 20 uur vindt nog een tweede voorstelling plaats, speciaal voor volwassenen. Toegang vrij!

Christmas Memories

Op dinsdag 20 december zal onder auspiciën van de „Cosmo Club" in de feestzaal „Barak-17" het Kerstfeest worden ingeluid met een „Christmas Carols-program". Het programma omvat „Kerstliederen en Kerstvoordrachten". Alle belangstellenden worden uitgenodigd om deze avond bij te wonen. Aanvang 20 uur.

Kerstnacht-viering

Op zaterdag 24 december zullen traditiegetrouw de Surinamers in hun Club het Kerstfeest inluiden met een kerkdienst, waarin zal voorgaan ds Mietes. Aanvang van deze dienst 19.15 uur.

Anglicaanse Kerkdienst

In „Barak-17" zal Father Beavan in een kerkdienst voorgaan, voor de Anglicaanse gemeente. Deze dienst vangt om 23 uur aan.

Kerstbal

Zondag 25 december, Eerste Kerstdag, wordt op de tonen van het Conjunto „Jovenes del Caribe" in de „Algemene Club" gedanst en in de „B.W.I.-Club" met het conjunto „Lirico Antillano". Deze dansparties vangen om 21 uur aan. In de „Surinamers-Club" zal, aanvang 18 tot 23 uur, een „Teen Age Party" plaats hebben, waarbij de muziek zal worden verzorgd door het conjunto „Lluvia Musical".

Biljartwedstrijden

Maandag 26 december zullen op het groene laken in de „Surinamersclub" biljartwedstrijden plaats hebben tussen de uitblinkers van de J.P.F. en de „Surinamers Biljartclub Suffisantdorp". Aanvang 10 uur. Biljartliefhebbers kunnen er een kijkje gaan nemen; het belooft interessant te worden.

Athletiek en wielrijden

Op de Tweede Kerstdag, maandag 26 december, en zondag 1 januari as., organiseert de „Curaçaose Amateur Wielrijdersbond en A.A.A. van Suffisantdorp", haar jaarlijkse Antilliaanse sportbijeenkomst, onder het hoge beschermheerschap van de CPIM, op het nieuwe sportveld in Suffisantdorp, achter de bioscoop. Het programma voor deze sportbijeenkomst vermeldt: Wielrijden verschillende afstanden, waaronder de 15 mijl om de blauwe vlag. Hardlopen voor heren, dames en junioren. Speerwerpen, hoogspringen, discuswerpen, polsstokspringen, enz. Zij, die wensen deel te nemen aan een van de nummers, kunnen tot uiterlijk 23 december zich opgeven bij de heer Th. Pollard, Van Krimpenlaan 44, Suffisantdorp.

Operette „De Pruik van de Koning"

In het kader van het Kerstprogramma, zal op woendag 28 december aanvang 18.30 uur, wederom de kinderoperette „De Pruik van de Koning", op de planken worden gebracht in de toneelzaal „Barak-17". Deze opvoering biedt de laatste gelegenheid om getuige te zijn van de kleurrijke operette.

Oudejaarsbal

Op zondag 31 december zal het oude jaar worden uitgedanst en het nieuwe jaar worden ingedanst met „Lirico Antillano" in de Surinamersclub en in de B.W.I.-club met „Ritmico Television". Aanvang van de uit- en indanserij is gesteld op 22 uur. In de „Algemene Club" begint de pret al om 20 uur met muziek van de plaat.

Voortzetting Sportdag

Op maandag 1 januari 1956 worden om 13 uur de „athletiek- en wielersportwedstrijden" voortgezet.

Portugezen-sportdag

Het Kerst- en Nieuwjaarsprogramma wordt op zondag 6 januari besloten met een sportdag voor de Portugese werknemers in het Suffisantstadion. Het programma omvat athletiek en voetbal.

Zalig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar

Tot besluit wensen wij nu al onze lezers in Suffisantdorp, een Zalig Kerstfeest toe, een Zalig Uiteinde bij de jaarwisseling en een Gelukkig Nieuwjaar.

Parijs. — In de kwartfinale van het Europees voetbaltournooi heeft Reims met 4—2 gewonnen van de Hongaarse club Voros Lobogo. De ruststand was 3—1. De returnwedstrijd wordt gehouden op 28 december te Boedapest.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAG. 5 en 6.

Suriname slaat Trinidad in tournament met 5 - 2

Paramaribo. — In Suriname vertoeft momenteel het vertegenwoordigend voetbalelftal van Trinidad om de wedstrijden Suriname — Trinidad om de Mr. J. C. Brons beker voort te zetten. Dit z.g. tournament begon in 1937. De Trinidadiaanse ploeg was toen de gast van de S.V.B., er werden toen drie wedstrijden gespeeld, die allen gelijk eindigden n.l. 2-2, 1-1 en 3-3. In 1948 bracht Suriname Trinidad, een tegenbezoek. In Port of Spain, de hoofdstad van Trinidad, werden wederom drie wedstrijden gespeeld, waarvan Suriname de eerste won, de tweede eindigde gelijk en de derde werd gewonnen door Trinidad, dus viel er geen beslissing.

Thans is Trinidad wederom de gast van de S.V.B., om het tournament voort te zetten. Het Trinidadiaanse team kwam vastbesloten naar Suriname om een einde te maken aan al deze gelijke wedstrijden.

Wederom zullen drie wedstrijden gespeeld worden, waarvan woensdagavond de eerste plaats vond. Jammer is het, dat wij onze sportlezers, in het bijzonder de Surinaamse lezers, geen uitgebreid verslag van deze ontmoeting kunnen brengen, daar onze verslaggever gewapend met pen en papier slechts 20 minuten van de wedstrijd via radio Suriname de „Avros", heeft kunnen beluisteren, de zender zakte n.l. na de 20 minuten weg.

Voor de wedstrijd werden de Engelse, Surinaamse en Nederlandse Volksliederen gespeeld, waarna Z.E. Gouverneur J. Klaassesz, aan de spelers van beide teams werd voorgesteld. Aanvoerder van de Surinaamse ploeg **H. Mijnhals** overhandigde aan de aanvoerder van het Trinidadiaanse team Hasseleyn, een fraaie krans vervaardigd van Surinaamse bloemen „Faja-lobie". Hierna nam de wedstrijd onder leiding van scheidsrechter Biervliet een aanvang, die met 5-2 eindigde in het voordeel van onze Rijksgenoten.

Vanavond vindt de tweede ontmoeting plaats en Zondagmiddag de derde.
Wij kijken vol spanning uit naar de andere uitslagen.

Autobusje v.s. muur

Gistermiddag gebeurde op de hoek van Pietermaai smal en de Theaterstraat ter hoogte van Roxy een ongeluk, dat zeer ernstige gevolgen had kunnen hebben. Een autobusje, waarin alleen de chauffeur gezeten was, wilde, komende vanaf het Hendrikplein bij theater Roxy linksaf de Theaterstraat inrijden. Doordat de wielen blokkeerden, reed de autobus recht door tegen de stenen muur van de woning op de hoek van de Theaterstraat, tegenover Roxy aan en kwam daar met een harde klap tot stilstand. De wagen werd aan de voorzijde vernield, terwijl al de banken van binnen losraakten en naar voren klapten. De chauffeur bekwam een kleine wonde aan het voorhoofd.

Het ongeluk had zeer ernstige gevolgen kunnen hebben, daar op het moment, dat de autobus op de muur aanreed ter plaatse een postbode passeerde. De man kon met een vlugge sprong de autobus op het laatste moment aan het gevaar ontsnappen.

Het KLM-vliegtuig uit Nederl.

Het KLM-vliegtuig, dat dinsdag 13 dec. uit Curaçao vertrok, landde eergisteren 21.52 uur te Schiphol. Het vliegtuig, dat woensdag 14 dec. uit Amsterdam vertrok, kwam gisteren 23.15 uur op Curaçao aan. Het ander vliegtuig, dat eergisteren uit Curaçao vertrok, landde hedenmorgen 05.54 uur op Schiphol.

VAN HET FILMDOEK

„RASPUTIN"

Willemstad. — Radius-maatschappij brengt via Warner Bros het gewaagde levensverhaal van Rasputin op het scherm van **Roxy** in Eastmankleuren. In dit frans produkt heeft director Georges Combret aan zijn verbeeldingskracht niet de vrije teugel gelaten, doch hij heeft de geschiedenis op de voet gevolgd. De rol van Rasputin is goed vertolkt door Pierre Brasseur.

De film behandelt een van de meest beruchte episodes uit het leven van tsaar Nicolaas II van Rusland. Het is de geschiedenis van een man, die door zijn invloed op het Keizerlijk Hof en zijn schijnheilig gedoe in deze kring de aandacht afleidt van zijn slecht leven. Zijn invloed heeft hij kunnen uitbuiten, doordat hij de zoon van tsarina door hypnose van een gewisse dood wist te redden. Rasputin was een demagoog en magiër van het kwade; een demonische figuur bezeten door het schoon van de vrouw. Aan het einde van zijn leven ontkwam hij dan ook niet aan zijn gerechtvaardigde straf. De film is een getrouwe nabootsing van het leven van Rasputin. Het wangedrag van dit satanskind heeft het zijne bijgedragen tot de troonafzetting van de Tsaar. En de bolsjewieken grepen toen hun kans voor het ontketenen van de revolutie, die hen aan de macht zou brengen.

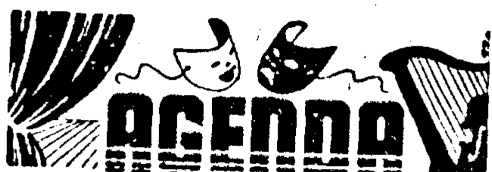
Een wel leerrijk thema, dat echter om zijn uitwerking hier en daar aanstootgevend is.

„ATHENA"

M.G.M. en musicals is synoniem geworden in de filmwereld. Na de vele topproducties van de laatste tijd brengt zij dit week-end in WEST-END weer een schowfilm van formaat. Charme en vrolijke muziek zijn karakteristiek in deze rolprent van romances en goed humor. In hetzelfde genre als "7 Brides for 7 Brothers" borduurt de film haar thema voort. Het verhaal wil dat ook in deze film zeven zusters het hof worden gemaakt. Maar de alles overheersende factor blijft toch de gezusters Athena (Jane Powel) en Minerva (Debbie Reynolds) spelen. Als tegenspelers zijn Adam Shaw (Edmund Purdom) en Johnny Nyle (Vice Damone) zeer goed in hun rol.

Louis Calhern als grootpa van de meisjes schept het ontbrekende op. De koddige situaties, waarin hij zijn kleinkinderen plaatst en er steeds tussenuit glipt.

Verder spelen in deze film Linda Christian, Evelyn Varden en twee body builders, die enige „Mr" titels op hun naam hebben staan.

WEST END. ROXY en CINELANDIA; zie de advertenties elders in dit blad.

CARIBE
„Hijas casaderas" 20.00 uur

REX
„Bowery to Bagdad" 20.00 uur

ROYAL
„Seraphin blade"

SUFFISANTTHEATER
„Kleine Janneman' 19.00 uur

CHOBOLOBO
Dans en dinner

SAN TARCISIO CLUB
Voordracht Mr. P. Dr. Micklinghoff 20.15 uur.

APOTHEKEN
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Coromoto, Bredestraat en in Punda door Botica Juliana, Julianaplein.

BEKENDMAKING

Het Hoofd van de Dienst van Openbare Werken maakt hierbij bekend dat de aanbesteding van bestek no. 261:

Het bouwen van een nieuw wachtgebouw met bijkomende werken op een terrein van het Marine Radiostation te Suffisant op Curacao

op Donderdag 22 December 1955 zal plaats vinden.

Abusievelijk staat in het desbetreffende bestek vermeld dat de aanbesteding daarvan op 15 December 1955 zou worden gehouden.

Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
H. DE KIEWIT.

HET BESTUUR VAN DE

Sociedad Bolivariana de Curazao

heeft de eer haar leden met hun gezin en het publiek in het algemeen uit te nodigen voor een herdenking van de 125ste sterfdag van de Bevrijder, welke ceremonie zal plaats vinden voor het standbeeld op het Bolivar plein, te Scharloo, Zaterdag 17 December a.s. om 4.30 n.m.

Ned. Elftal wint overtuigend van Duitse kampioen Rotweiss

ABE LENSTRA was weer afgod van het publiek

Rotterdam. — In het Feyenoord-Stadion te Rotterdam speelde het Nederlands Bondsteam tegen Rotweisz (Essen) een voetbalwedstrijd ten bate van de actie Vluchtelingenhulp. In de tweede minuut stopte de Duitse doelman Herkenrath een knalhard schot van rechtsbinnen Klaas Smit, maar de toelopende midvoor Appel bemachtigde de half weggewerkte bal en scoorde van twee meter afstand. Daarna verprutsten de Nederlandse voorwaartsen vele kansen. In de achttiende minuut knalde linksbinnen Abe Lenstra tegen de lat en enkele seconden later werd een kopbal van Appel eveneens door de lat gekeerd. De Duitsers demonstreerden te kort spel om succes te hebben en hun schieten was eveneens zwak. Uit een vrije schop schoot de Duitse rechtsbinnen Rahn ver naast. Na de eerste helft, waarin bij voortdurende regen en in guur weer gespeeld werd, leidde het Bondsteam met 1—0.

In de tweede helft werden in beide ploegen enkele veranderingen aangebracht. Een kwartier na de hervatting trapte de Duitse spil Wewers in eigen doel en vier minuten later vergrootte Lenstra met een prachtig boogschot de Nederlandse voorsprong tot 3—0. In de 23e minuut kon Koopal van Venlo, die Appel als midvoor vervangen had, de stand op 4—0 brengen. Enkele minuten vóór het einde scoorde de Duitse midvoor Seemann een tegenpunt, zodat de eindstand 4—1 voor Nederland werd.

Het Bondselftal speelde in de volgende opstelling: doel: Pieters Graafland (Ajax) (De Munck kon wegens een voetblessure niet spelen); achter: Wiersma (P.S.V.) en Kuys (N.A.C.); midden: Notermans (Fortuna), Van der Hart (Fortuna) en Klaassens (V.V.V.); voor: De Jager (D.F.C.), Klaas Smit (Alkmaar) Appel (Fortuna), die na de rust werd vervangen door Koopal van V.V.V.) Lenstra (Enschedé) en Molyn (Feyenoord). Klaas Smit werd na de rust vervangen door Snoeks van Stormvogel.

Het overwicht was verheugend, maar niet voldaan was de nieuwe voorhoede waarin vóór de rust Appel en Klaas Smit van Alkmaar tegenvielen. Een goed voorbeeld was linksbuiten Moulyn van Feyenoord en nog beter Abe Lenstra. Hij oogstte veel succes bij het fantastisch derde doelpunt en bij zijn afgemeten passes. In het doel moest De Munck wegens een enkelblessure verstek laten gaan. Rotweiss, de kampioen van Duitsland, speelde weinig geestdriftig.

Sportberichten

Amsterdam. — Op 20 december zal de algemene vergadering van het Nederlands Olympisch Comité te Amsterdam o.a. beraadslagen over de uitzending van Nederlandse athleten naar de winterspelen te Cortina, de Olympische hippische wedstrijden te Stockholm en de zomerspelen te Melbourne. Het bestuur van het N.O.C. oordeelt, dat, aangezien de Nederlandse prestaties in het algemeen steeds verder zijn achtergebleven bij het stijgend peil der wereldprestaties, de Nederlandse ploeg met nog meer critische selectie moet worden samengesteld dan in 1952 het geval was. Het bestuur deelt gegadigden in drie groepen in. Groep-A wordt gevormd door athleten, wier deelnemen zo verantwoord is, dat per se de geldmiddelen moeten worden gevonden om hen af te vaardigen. Groep-B omvat athleten, wier prestaties te laag zijn voor uitzending bij het gestegen en nog stijgend peil der wereldprestaties. Groep-C bestaat uit athleten, die wel zouden kunnen worden uitgezonden, wat hun prestaties betreft, doch wier uitzending niet zo nodig schijnt, dat het geldsbedrag voor die uitzending door het N.O.C. moet worden gevonden. Deze laatste groep kan dus gaan, wanneer de fondsenwerving belangrijk meevalt of extra geldmiddelen kunnen worden gevonden.

San Francisco. — Te San Francisco is een proces begonnen dat Herbert Campos, de vroegere manager van Carl Bobo Olson, tegen de ex-wereldkampioen middengewicht aanhangig heeft gemaakt. Deze zou zich aan contractbreuk schuldig hebben gemaakt. Campos eist een schadeloosstelling van een half miljoen dollar.

Olson beweert dat Campos destijds vrijwillig afstand van zijn rechten heeft gedaan.

New York. — Rocky Marciano, wereld kampioen zwaargewicht, kreeg een aanbieding van $ 200.000, om zijn titel in Maart of April a.s. in de Dominikaanse Republiek te verdedigen. De aanbieding werd hem gedaan door dr J. M. Troncoso, minister zonder portefeuille. Wie zijn tegenstander zal zijn in dat eventuele gevecht is nog niet bekend.

Zijn er brieven van U bij?

A. Virgilio Alvarez,
B. A. H. A. Brown, Gaston Bosman, Diana Brotherson, Marion Bobb, Johanas Brown.
C. Adelno Coelho, Consuelo Cijntje, Mathilde Cambronn, A. Calarlua, Catarina Copra, Clemencia Cecilia, Leona Charles.
D. P. P. O'Donoghue
E. Herman Edwards, Polita van Eijken, Phillip Esimmon, S. Eisma, E. V. Evertsz.
F. Manuel Ferreira Juner, Isabella Fenton, Julio Francisco.
G. Philbert Griffith, Eligio Garcia, Dunstan Greene(2), A. Geurtjens.
H. Nathan Hazel, Nathaniel Heiliger(3).
J. S. Jansen, Antonio Janga.
L. Dorothy Leopold, Ann E. Lindsey.
M. Amalia Maduro, Juliana Martis, Serapio Maduro, John Maurice, E. Moen, J. Magdalena, C. H. Martijn(2).
N. Agnes Novel.
O. Hr. O'Connor.
P. George Palm, A. H. Plug, Juan A. Pourier, Ranulfo D. Pardo.
Q. Ana Quirindongo.
R. Isbella Rechandson, Henry Roumou, Veronica Richardson, L. Rahan, Gloria Reina, Pedrito Racherds, Irma Richardson, Elvina Robert.
S. M. W. Smit. Fam. H. Schuil, Felicia Scorrea, Joseph Slinger, Malsadie Scott, Jerushu Simon, Anna Suares, Pinard Savarin.
T. R. van der Touw, Minguel Troina, Eris Thomson.
V. A. v.d. Vegt.
W. Daisy Warner, Margaretha Wolf, Jacques van Wijgen, Jose M. Weef, Jospeh Wilson.
Y. M. Yard, Mr. Yee Woo Loong
Z. E. A. de Zonoh.

DRUKWERKEN.

B. Hr. Brand (2), Jonas Bedminster, S. P. Bruining.
D. Anne Desir, Heinreich Desman.
C. Carmen Garrido, Winifred Christopher, Ruby Carlson, C. Candido, C. A. Conijn.
D. D. Dijkhuizen.
E. Harold Evesby, Fencisco Everon.
F. Jarddon Mc Farlane, Julia Frances Fordi.
G. Agnes Th. Govaard.
J. C. H. Gordan Jordan.
H. G. Op 't Hof en W. v.d. Greft, P. van 't Hart, Emelian Helleburg, E. Haife, P. Hameeteman, Nass Bar von Hammersweil.
J. Ursulita Jansen.
K. B. Koeman, E. G. Kluit.
L. Hr. en Mevr. Linsen.
M. C. Martis, Marco S. Marchena, Mr. Molanus, John Maas(2), Drs. H. Maier.
N. Fam Nestra, T. Nelstein.
O. B. Oldenburger.
P. O Phillips, M. E. Puriel, A. J. J. Polak.
R. J. Rijsdijk.
S. J. Schouwer, A. Smit, Ramon Steenbaar, Daniel A. Sprott, A. F. Smit.
W. C. Wilsterman. Eudoxie Wil iams.

AANGETEKENDE STUKKEN

A. Comandante do N. T. „Alagoas"; La Casa Amarilla, Naviera Inter-Americana.
B. J. Balentina, Bras Rodrigues Bonito, Peter Button.
C. Augustin Juliana Cijntje, Fernando Cedeno, Antonio E. de Castro, Mone Crivosei, A. J. Cijntje, Araelia Cervantes, Mrs. Claassen, Truls Cappelen, Sual Crivosei.
D. Mario A. van der Dijs, Maria L. Daal, Charles Duplessis Esq.
E. Idis Emers.
F. Yun Fan, Francisco da Silva Fontes, Celsio Felicia.
G. Edgar Perret Gentil, Arturo Leandro da Costa Gomez, Fulgencio Gonzalez, Santos M. Gomez, Ribero Garcia.
H. H. de Haseth.
I. Julieta Isenia
J. G. P. Juliana, N.V. Expl. Mij. Sint Jago.
K. M. R. Kirindongo.
L. Alexis Lindor, Susana Leito, C. T. A. M. Leo.
M. Andres Merced, E. Minet, Joao Mendes Neves, Jan Man, Floris Martin, M. Martis.
N. A. Nugteren.
P. Keziah Peets, J. L. A. Plasman, A. N. Plug.
Q. Maria Quina.
R. Somion Robertis, Herman Hubertus Rojer, Carmela Riteru, Th. Ricardo.
S. Hildo Scharbart, Luiz da Silva, Pedro Alejandro Serrano.
T. Dr. Taams.
W. H. W. G. Williams, Alwyn Herbert Warner.
Z. Elias Zimmerman.

Uit de Nederlandse voetbalcompetitie. Een spelbeeld uit de wedstrijd BVV—PSV, die door PSV met 2-3 werd gewonnen. De rechtsbuiten van PSV passeert glijdend doelman v.d. Burg en produceert een doelpunt. Het doelpunt kwam tot stand uit een voorzet van de linksbuiten van Elderen.

Mens of W...?

door

A. Rutgers van der Loeff-[illegible]

72

Zij riep niet. Zij wachtte stil af. Eindelijk kwam er een lange, tengere jongen van een jaar of zeventien de trap aflopen. Hij droeg een versleten overall en hij liep op blote voeten. Met 'n schuwe, maar niet onvriendelijke uitdrukking op zijn gezicht kwam hij naar haar toe, boog even en zei:

„Mijnheer Ott is niet thuis. Misschien kunt U vanmiddag terugkomen?"

Ik ben hier niet voor mijnheer Ott, maar voor jou gekomen, wist zij meteen. Zij keek hem aan. Ze keken elkaar aan, hij schuw, zij rustig. „Ik wil hier graag nog even zitten," zei ze.

Hij draaide zich om en liep de trap weer op. Hij was heel mager. Zij keek hem na. Boven wachtte de kleine muis op hem. Zij bleef wachten, ze wist dat hij terug zou komen. Het duurde tien minuten. Toen kwam hij, met een hand achter zijn rug.

„Bent U alleen?"

„Ik heb een zoon," zei ze.

„Gelukkig heb ik er twee." Hij hield haar twee kleine gele bekers van aardewerk voor. „Voor U. Ik heb ze zelf gemaakt."

„Dat zijn dan de eerste bekers die we weer bezitten," zei ze. „We hadden nog niets om uit te drinken. Ik ben er heel blij mee." En zij meende het, zij was heel blij.

De jongen tegenover haar werd donkerrood. Langzaam steeg de kleur op zijn wit voorhoofd tot onder zijn haarwortels. Zijn haar was donker en golvend.

„Het is de eerste keer dat ik iemand weer iets gegeven heb," zei hij. Hij bleef naast de stoel staan, met hangende armen.

„Je werkt hier?" vroeg zij.

„Ja."

„En je woont hier ook?"

„Ja."

„Is dat jouw licht dat ik 's nachts zo laat zie branden?"

„Ja."

„Waarom?" Zij verlangde naar meer dan eenlettergrepige antwoorden. Maar zij zag de jongen aarzelen. Met moeite zei hij tenslotte:

„Ik zit bij de oven tot ik moe ben."

„Heb je geen bed?"

„Nee."

„Slaap je op de vloer?"

„Ja."

„Heb je bonkaarten?"

„Nee."

„Waar kom je vandaan?"

„Uit het Oosten."

„Ik krijg weldra bonkaarten. We zullen delen wat we hebben. „Ik woon in de „Valkenburg", hier tegenover."

„Ik heb U al dikwijls gezien. Ik heb U zien werken. Maar delen wil ik niet,' zei hij trots.

„Wat is je maandloon?"

Hij noemde een bedrag, dat juist iets te veel was om van te sterven voor iemand, die op de zwarte markt was aangewezen.

„Daar kun je niet van leven," zei ze. „Ik heb vanavond broodpap en ik heb hulp nodig bij het herstel van de electrische leiding."

Hij bracht die avond een klein blauw schaaltje voor haar mee, zo klein, dat het paste in de palm van haar hand. „Blauw is uw kleur," zei hij.

Zijn haren waren nat gekamd, alles aan hem was schoon en fris, zijn blote voeten staken in oude bruine, maar gepoetste schoenen. Alleen zijn overal was vuil. Hij schaamde zich. „Ik heb niets anders," zei hij.

Langzaam kreeg zij het verhaal er uit. Hij was gevlucht. Er was een razzia gehouden in de porseleinfabriek waar hij werkte. Alle jonge vak-arbeiders waren zó in hun overalls uit de werkplaatsen en van de ovens vandaan gehaald en naar de trein gebracht. De trein reed naar het Oosten, naar Rusland. Een jaar geleden was zo zijn vader gedeporteerd. Ze hadden nooit meer iets van hem gehoord. Zijn moeder was zenuwziek sindsdien. Hij was uit de trein gesprongen. Hij had twee dagen en twee nachten in een natte greppel gelegen. Hij hoorde voortdurend voetstappen van Russische wachtposten. Tenslotte was hij thuis gekomen.

Even maar. Om moeder te zien. Zij was gaan gillen en hij was weer hard weggelopen. Hij was over de zonegrens gekomen. Een nacht lang had hij gekropen. Toen hij aan deze kant was gekomen, hadden ze hem uitgelachen. Zo moeilijk was dat vluchten niet, zeiden ze — juist bange mensen werden gegrepen. Maar hij was er nu en hij kwam bij boeren, niet ver hier vandaan. Hij werkte er de hele zomer, er was werk genoeg en hij kreeg behoorlijk te eten, maar de dochter in huis maakte het hem moeilijk. Ze waren vroom, zo van dat soort dat er de hele dag over praat, maar de dochter wilde er ook 's nachts over praten en schoof bijbelteksten onder zijn kussen, waarin zij woorden had onderstreept, die niet waren mis te verstaan. Toen was hij weer gevlucht. Hij was hier in Olmenheim gekomen, hij had werk in zijn eigen vak gekregen, zijn maandloon was niet slecht, maar hij kon er zijn honger niet van stillen en hij bezat niets anders dan zijn overall en zijn schoenen.

— Hij vertelt het mij alleen, omdat ik er niet veel beter aan toe ben, wist zij. Hij is bang iets te krijgen, hij is bang voor gunsten, maar zijn eenzaamheid kwelt hem het meest.

„Ik heb vroeger zulke andere dingen gehoopt", hoorde ze hem zeggen. „Ik wilde een auto hebben, wit gelakt en met rood leer bekleed". Pas nu hij spotte met zichzelf was hij een moment helemaal los.

„Heb je ooit bericht van de moeder gekregen?" vroeg zij.

„Ik kreeg bericht dat zij in het ziekenhuis lag. Ik ben teruggelopen over de grens om haar te zien, maar ik werd niet toegelaten. Ik durfde niet zeggen wie ik was. Dat was in Augustus. In December kreeg ik bericht dat zij was overleden."

Zijn gezicht was krijtwit, zijn lippen en neusvleugels trilden.—

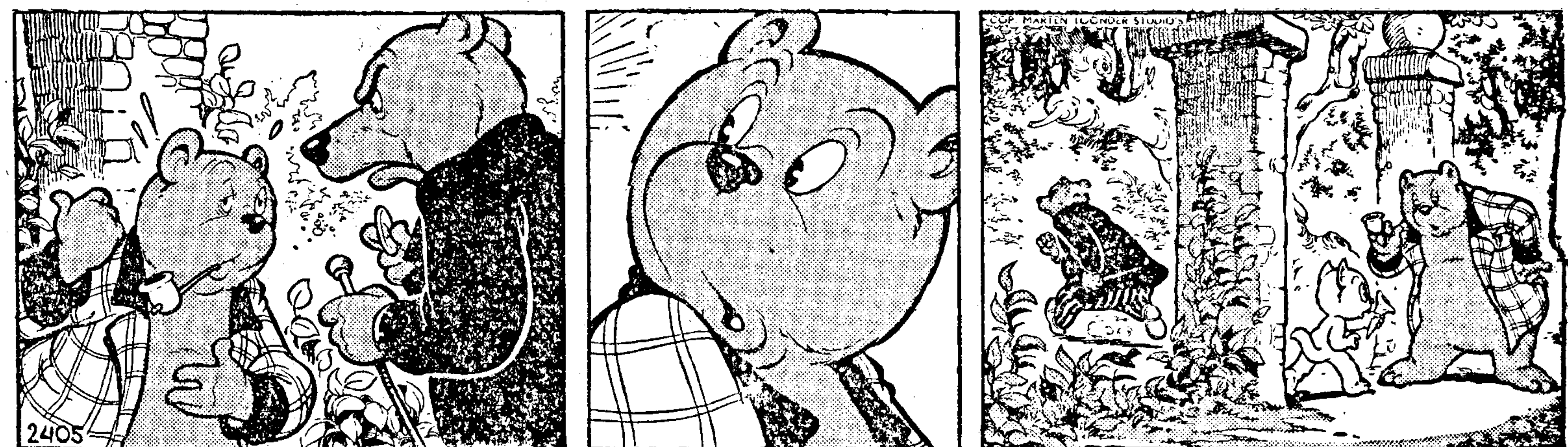
Bart Schimmelreiter heet je, dacht ze. Bart Schimmelreiter, wat ben je nog jong en wat ben je alleen, maar wat ben je trots.

Hij weigerde op een veldbed in de „Valkenburg" te komen slapen, want hij kon de 50 pfennig, die men in een jeugdherberg voor de nacht verschuldigd was, niet betalen. Hij weigerde geregeld te komen eten. Hij weigerde de Zaterdagavonden te komen wanneer Erof pas thuis was.

„Ik hoor er niet bij, ik ben een vreemde," zei hij.

(Wordt vervolgd

Ollie Bommel en de Knollengaard

2405 — Heer Ollie zag zijn oom, de hertog, naderkomen en hompelde op lusteloze wijze een groet. De edelman antwoordde daar flauwelijks op. ... .

„Zo!' sprak hij op barse toon. „En, hoe staat het met die erfeniskwestie? Is die al geregeld? Ik heb een hekel aan geldzaken!"

„Ik ook", zei heer Bommel mat. „Geld speelt geen rol. Geld behoort geen rol te spelen, bedoel ik."

„Huh?" snauwde de hertog. „Geen rol? Hm! Zo lang het naar mij toe rolt ben ik het daar mee eens. En daarom hoop ik, dat die erfenis nu in goede handen komt. Nou — hoe staat het er mee?"

„Daar binnen is een advocaat", zei heer Ollie vermoeid. „Hij heeft ruzie gekregen met een ambtenaar — over mijn geld! Het is allemaal erg naar. Ik wilde wel, dat ik nooit aan die stamboom begonnen was. De laatste dagen is overal herrie en ruzie en vechtpartijen en geschreeuw en daar kan een heer van mijn fijn gestel niet tegen. Ik heb behoefte aan een kwinkslag en een gulle lach, in plaats van........." ....

Op dat moment klonk er achter hem plotseling het luide gegiechel van de ambtenaar Dorknoper, dat al spoedig aangevuld werd door een uitbundig gegier van de rechtskundige.

„Ze lachen!" zei heer Bommel verbaasd.

„Ze lachen!" loeide de hertog. „Maar als die slungel denkt, dat ik hem betaal om pret te maken vergist hij zich toch. Ik betaal hem om te rechten en dat zal ik hem eens leren!"

Zo sprekende snelde de edelman grimmig de tuin in. Tom Poes kwam intussen naar zijn vriend toe en zei tevreden: „Ze werken, hoort U wel?" ....

„De vrolijke noten!" legde Tom Poes uit. „U moest er ook een nemen!" ... .

Damesvoetbal krijgt voorlopig nog geen voet aan de Nederlandse grond

Probleem der „zelfbetalers" bij de Olympische Spelen

Sinds een jaar ongeveer vecht het damesvoetbal in Nederland om erkenning. Dat wil intussen nog geenszins zeggen, dat de dames al niet heel vroeger de wens te kennen hebben gegeven ook op dit gebied als de gelijke te worden beschouwd van de man! Het tegendeel is waar. Zo herinneren wij ons reeds een jaar of vijf-en-twintig geleden een wedstrijd tussen twee dameselftallen te hebben gezien en ook later de kennismaking daarmede te hebben hernieuwd. En evenzeer herinneren wij ons, dat de toen nog niet Koninklijke Nederlandse Voetbalbond zijn veto over dat „wilde" voetbalspel uitsprak. Een van de vurigste beoefenaarsters van het spel was destijds de echtgenote van de bekende internationale scheidsrechter Van Welzenes.

Zo actueel als thans is dat damesvoetbal echter nooit geweest. Het begon een jaar geleden te Utrecht en het breidde zich uit gelijk een olievlek. Er kwam zelfs een bond tot stand en er werd een landelijke competitie ontworpen, maar toen kwamen de moeilijkheden. Een trainer was er ook nog wel te vinden, maar hoe kwamen de dames aan een speelveld daar, waar er voor de heren al te weinig terreinen zijn?

De actie tegen het damesvoetbal begon op hetzelfde ogenblik van de verschijning daarvan. De heren lieten een even horen hoe zij erover dachten en hun mening was verre van vleiend. Ook medisch werd het damesvoetbal veroordeeld, doch dat was alles bijeen niet in staat de geestdrift van de dames te bekoelen. Zij hielden vol, vergaderden, traindon en zochten naar speelgelegenheden. En deze vonden zij bij de eerste-klassers van de herencompetitie, omdat er clubbestuurderen waren, die in zo'n damespartijtje als voornummer van de herenwedstrijd wel een mooie attractie zagen voor het publiek. Het dient gezegd, dat die bestuurderen het bij het rechte eind hadden, want er kwamen meer mensen kijken dan voordien!

K.N.V.B. zei: neen!

Het had er aldus alle schijn van, dat de dames zouden slagen, doch er kwam een dag, waarop het bestuur van de KNVB de wereld liet weten, dat de terreinen van zijn clubs niet meer beschikbaar gesteld mochten worden voor wedstrijden tussen dameselftallen. Afgelopen. Uit!

Of de dames zich zonder meer neerlegden bij dat besluit? Natuurlijk niet! En zij kregen bij haar actie zelfs de steun van tal van mannen, daaronder velen, die weliswaar principiëel tegen damesvoetbal gekant waren, maar de beslissing van de KNVB ondemocratisch en dictatoriaal noemden. Zo is de mens nu eenmaal. Raak zijn vrijheid en gestuit op een hecht front.

Die onverwachte steun sterkte de dames in haar streven en ondermijnde min of meer het gezag van de KNVB. Zo lang het damesvoetbal geen officiële tegenstand ondervond en men er in brede kring meesmuilend over sprak, geloofde in werkelijkheid niemand onder de heren aan de bestaansmogelijkheid daarvan. Iets, dat belachelijk wordt gemaakt, leeft doorgaans niet lang. Maar nu het officiëel werd verboden en stonden de zaken opeens geheel anders. Nu werd het meteen een ernstige aangelegenheid met veel pro's en veel contra's. En in feite staan de dames met haar voetbalspel aanzienlijk sterker na het verbod, dan voordien het geval was.

De mannen kunnen het rustig aan de dames overlaten ten volle te profiteren van een dergelijke gelegenheid! De vrouwelijke intuïtie reikt aanzienlijk verder dan de mannelijke en de vrouw voelt een zwakke plek bij een man sneller aan, dan omgekeerd. Het bestuur van de damesbond sloeg munt uit de gewijzigde omstandigheden en de tweespalt onder de mannen. Het bestuur vroeg namelijk koelbloedig een onderhoud aan bij het bestuur van de KNVB en dat verzoek kon onmogelijk worden afgewezen. En bij dat onderhoud nu stelden de dames heel eenvoudig voor haar bond als onderafdeling op te nemen in de KNVB....

Het bondsbestuur van de KNVB viel achterover van verbazing, maar had nog juist adem genoeg om een krachtig neen te laten horen. Doch hiermee hadden die bestuurderen al hun adem verspeeld en daarin moet men dan ook de verklaring zoeken voor het feit dat zij de dames hebben toegezegd de zaak nog eens nauwkeurig te zullen bestuderen. Nauwelijks echter hadden de dames het bondsbureau verlaten of de heren grepen de telefoon om de wereld te vertellen, dat wat er verder ook zou mogen gaan gebeuren, de dames in elk geval geen wedstrijden meer zouden mogen spelen en dat er zeker een tijdsverschil zou dienen te bestaan tussen een wedstrijd van dames en een competitiewedstrijd van heren. Over het oude verbod met betrekking tot de beschikbaarstelling van de terreinen van clubs uit de KNVB werd met geen woord gerept en dat nu heeft voedsel gegeven aan diepgaande twistgesprekken en speculaties.

Wat gaat er nu gebeuren? Zal het besluit worden herroepen en zal de KNVB de dames aldus een eerste vinger geven? Enige maanden zal die onzekerheid nog duren, want de dames spelen niet in de wintermaanden, doch geven de voorkeur aan het voorjaar en de zomer, als het gras groen en zacht is. Maar intussen hebben de bestuurderen van de West Duitse Voetbalbond, die van de Duitse dames een nagenoeg gelijkluidend verzoek ontvingen, een bars "nein" laten horen. Er blijkt echter uit, dat men te maken heeft met een internationaal verschijnsel en de kans lijkt ons daarom zeker niet denkbeeldig, dat op de eerstvolgende of een latere vergadering van de FIFA, de internationale voetbalfederatie, het damesvoetbal ter sprake zal worden gebracht en er een officiële uitspraak zal komen. Mocht die uitspraak "neen" zijn, dan voorzien wij, daarbij gesteund door hetgeen de wereldgeschiedenis ons leert, dat de dames aller landen zich opnieuw ten strijde zullen gorden voor emancipatie ook in de sport en met name de voetbalsport. Wie een dergelijke strijd zal winnen, lijkt ons niet twijfelachtig!

„Zelf-betalers"

Bij de intrede van het Olympische Jaar wordt het Nederlands Olympisch Comité geconfronteerd met een oud probleem. Het probleem namelijk, dat kan worden samengevat in de vraag: mag men voor sportmensen, die afvaardiging naar de Olympische Spelen zelf kunnen en willen bekostigen, een andere maatstaf aanleggen dan voor degenen, die dat niet kunnen en voor wie de bond derhalve de kosten moet dragen?

Het antwoord lijkt zeer eenvoudig. Natuurlijk niet, zal men zeggen. Doch zo eenvoudig is het in wezen toch ook weer niet. Want er zijn uiteraard altijd twijfelgevallen. Er zijn altijd wel enige sportfiguren, wier prestaties zodanig zijn, dat zij voor uitzending in aanmerking zouden komen, indien het NOC over voldoende geld beschikte, maar die nu afvallen, omdat er niet voldoende geld is. En moet het NOC dan ook nee zeggen, als een dergelijke figuur bereid is de kosten zelf te betalen?

Vier jaar geleden was het NOC van oordeel, dat er geen enkele skiër in aanmerking kwam voor uitzending naar de Winterspelen te Oslo. Het was een duur jaar, omdat de Zomerspelen in het verre Finland werden gehouden, doch het was niet alleen het geld, dat een rol speelde bij dat besluit. De Nederlandse skisport namelijk heeft weinig of niets te betekenen, omdat men voor de beoefening van deze tak van sport geheel op het buitenland is aangewezen en deze derhalve binnen het bereik van slechts weinige, financiëel draagkrachtige mensen valt. Internationaal telde — en telt — Nederland derhalve niet mee in de skisport en daarom vooral kon het NOC zich onmogelijk veroorloven enige skiërs af te vaardigen naar Oslo.

De skiërs echter legden zich bij dat besluit niet neer, doch schreven via hun bond toch in voor de Spelen en natuurlijk voor eigen rekening. Inderdaad werden de inschrijvingen aanvaard en dat gaf het NOC aanleiding het congres van het IOC een uitspraak te vragen over de wijze, waarop de afvaardiging van een land dient te geschieden. Internationaal was men inderdaad van oordeel, dat alleen het landelijke Olympische Comite de bevoegdheid moest hebben de Olympische deelnemers (sters) aan te wijzen, niet alleen voor de Zomerspelen maar ook voor de Winterspelen. Men onderkende de gevaren, waaraan men de Spelen zou blootstellen, indien er onderscheid zou worden gemaakt tussen sportmensen met en zonder geld.

Naar de Winterspelen te Cortina d'Ampezzo in Italië zullen daarom dan ook geen Nederlandse skiërs worden afgevaardigd, maar het probleem is er niet kleiner door geworden. Nu immers betreft het een jeugdige kunstrijdster, wier familie en supporters — alsmede haar bond! — bij het NOC aandringen op toestemming om haar naar Cortina te laten gaan. Voor eigen rekening wel te verstaan, want het NOC is niet van plan voor dat meisje ook maar een cent uit te geven. Voor de komende Spelen immers heeft het NOC het standpunt ingenomen, dat alleen degenen voor uitzending in aanmerking kunnen komen, van wie mag worden verwacht, dat zij een behoorlijk figuur zullen slaan. Die voorwaarde nu acht het NOC bij dat kunstrijdstertje niet aanwezig, maar de druk van buiten-af is groot, vooral nu dat meisje onlangs te Londen in een internationale wedstrijd de derde prijs verwierf. Mischien kan men haar daarom wel rangschikken onder de twijfelgevallen, waarvoor het NOC geen geld heeft. Moet men haar nu toestaan voor eigen rekening naar Cortina te gaan of moet zij thuis blijven?

Het NOC heeft voorlopig ingeschreven voor het kunstrijden, maar de definitieve beslissing is thans, een maand voor de Winterspelen, nog steeds niet gevallen. De bestuurderen van het NOC lopen rond met diepe rimpels in het voorhoofd....

B. M. Schilperoort

*) De eerste wedstrijden van dameselftallen in Nederland dateren zelfs van nog vroeger, namelijk van de jaren kort voor het uitbreken van de eerste wereldoorlog.

Doelman Kraak van Elinkwijk wordt voor de eerste maal door Pitters van Alkmaar gepasseerd in de wedstrijd Alkmaar—Elinkwijk, die laatst voor de Nederlandse Hoofdklasse competitie gespeeld werd en door Alkmaar met 2-0 gewonnen werd.

PANIEK IN DE BIOSCOOP

De moderne filmband is vrijwel onbrandbaar

Aantal rampen bleef ook in het verleden beperkt

Het gebeurt gelukkig maar hoogst zelden, dat we worden opgeschrikt door berichten over ongelukken in filmtheaters, waarbij mensenlevens te betreuren vallen. Maar die zeldzame gevallen zijn altijd nog voldoende, om bij velen de gedachte levendig te houden, dat de bioscoop een levensgevaarlijk vermaak is. Daartoe draagt tevens de legende bij, dat de filmband zelf zulk een verschrikkelijk gevaarlijke stof is, bijna vanzelf ontbrandbaar en eenmaal brandend, niet meer te blussen. Dit is tot het eind van de oorlog ongeveer inderdaad het geval geweest. Voor die tijd bestond de zgn. nitraatfilm uit nitro-cellulose, een soort schietkatoen. Thans is dit materiaal afgeschaft en vervangen door acethylcellulose, dat moeilijk brandbaar is.

Maar ook in het tijdperk van de licht-ontvlambare nitraatfilm is het aantal rampen, ontstaan door de film zelf, opvallend gering. Meestal lag de oorzaak in omstandigheden, die zich bij iedere toneelvoorstelling of politieke bijeenkomst ook kunnen voordoen.

PANIEK het grote gevaar

De eerste omvangrijke ramp in de geschiedenis van de cinematografie deed zich voor op de 4e Mei van het jaar 1897 in Parijs. Het was de beroemde liefdadigheidsbazar, die toen door een kleine onvoorzichtigheid in vlammen opging. Deze ieder jaar terugkerende „Bazar de la Charité" betekende een van de evenementen van het seizoen, waar zich de hoogste adel en alles wat zich van standing wist of waande uitermate voor inspande. Op een leeg bouwterrein in de Rue Jean Goujon, vlak bij de Champs Elysées, was een kolossale barak gebouwd, 45 meter lang en 15 meter breed, opgetrokken uit dik geteerd waaibomenhout. Men had er een straatje uit oud Parijs in nagebouwd met allerlei winkeltjes en kraampjes, alles in elkaar gezet met karton, dunne planken, latten en linnen. Verder hing de ruimte vol met guirlandes, vaantjes en draperieën van gaas, tule, katoen en papier. Dames uit de hoogste kringen der aristocratie achtten het een eer om er iets te mogen verkopen aan de bezoekers.

Naast de ingang, die een draaideur bevatte, was een zaaltje ingericht voor het vertonen van de „Cinématographe", het nieuwe vermaak, dat nog geen anderhalf jaar oud was. Dit établissement, speciaal bedoeld voor kinderen en jonge meisjes, zat die middag weer tjokvol. Tijdens de voorstelling, juist toen de drukte in de grote zaal op z'n hevigst was, doofde de projectielamp van het toestel. De operateur, een beetje zenuwachtig, verzocht om enkele ogenblikken geduld. Daar de toepassing van electriciteit nog maar schaars was, werd het licht geleverd door een zgn. aetherlamp, waarin aether werd vergast en onder druk door een nauw buisje geperst. Aan het eind daarvan ontstond dan een vlam, die tegen een brokje kalk werd geblazen en dit tot gloeien bracht. Het licht van dit soort lampen was intens wit, maar het eiste de nodige zorg om het „kalkje" steeds in de goede stand te houden. De operateur nu vermoedde, dat het buisje verstopt zou zijn. Hij stak het door en streek daarop een lucifer aan om beter te kunnen zien. Nauwelijks kwam hij met het vlammetje bij de lamp, die nog gloeiend heet was, of op hetzelfde moment ontvlamde de aetherdamp, die onder druk stond. Een meterslange steekvlam schoot omhoog en zette in een oogwenk de gevel van het hotel „De gelaarsde kat", een belendende tent, in lichtelaaie. Wat er toen in luttele seconden in razend tempo zich afspeelde is nauwelijks te beschrijven. De vlammen klommen razend snel omhoog langs het lichtontvlambare materiaal en verspreidden zich langs het plafond, waar al spoedig de brandende teer van omlaag regende, zodat binnen twee minuten het hele gebouw één loeiende vuurzee werd. Een razende paniek brak uit. Twaalfhonderd mensen plotseling levend in een hel van vlammen. Alles drong gillend en schreeuwend naar één punt: de uitgang, die weldra geblokkeerd was. Men vocht om zijn leven en het ging om seconden. Sommige heren, zo verhaalt de kroniekschrijver, sloegen vertwijfeld met hun wandelstokken in het rond teneinde zich een weg te banen. Een paar koelbloedige bedienden, onder wie de kok Golery, trachten door luid schreeuwen en gebaren de tierende, vechtende menigte duidelijk te maken, dat er nog meer uitgangen waren, verborgen achter gordijnen en ook nog een raam, dat doorgang bood naar een stenen gebouw. Tientallen mensen dankten hun leven aan hun aanwijzingen.

Voorbeeldig gedroeg zich ook de hertogin van Alençon, de presidente van de Bazar, die herhaaldelijk tot vluchten werd aangemaand, doch weigerde met de woorden: „Nee, laat ons eerst de bezoekers gelegenheid geven om er uit te komen." Zelfs toen men haar poogde mee te slepen bleef ze weigeren: „Laat me met rust, ik zal het laatste van allemaal er uit gaan." Men vond haar verkoold lichaam temidden van dat van vele andere adellijke dames onder de as van het totaal verpulverde gebouw. Van de 1200 bezoekers waren er niet minder dan 200 in twaalf minuten tijd levend verbrand. Een van de geredden vertelde hoe zij nadat zij minutenlang gepoogd had om, tot haar middel beklemd tussen lijken en stervenden, naar buiten te komen, plotseling de moed had gevonden om boven op de stapel mensen te klimmen en er overheen klauterend de veiligheid had bereikt. Er was wel geen adellijke familie in Parijs, die geen bloedverwant had te betreuren. De gehele aristocratie ging dan ook in de rouw. Een chroniqueur merkte zelfs op, dat er lieden in het zwart liepen, die geen familielid bij de ramp hadden verloren, alleen om de indruk te maken, ook tot de adel te behoren.

Er werd een plechtige rouwdienst gehouden in de Notre Dame, waar heel Parijs vertegenwoordigd was en ook buitenlandse autoriteiten, zoals de burgemeester van Londen, blijk gaven van hun medeleven. Kort daarop begon de politie een onderzoek naar alle ondernemingen die met filmapparaten werkten en de voorschriften lieten toen niet lang meer op zich wachten. Hoewel de brand in de Bazar de la Charité de verschrikkelijkste catastrophe in de geschiedenis van de cinematografie, niet zijn oorzaak vond in de film zelf, maar in het onvoorzichtig manipuleren met een lichtbron, die men ook bij andere gelegenheden bezigde en verder in de uiterst ondeskundige wijze waarop de zaal met brandbare voorwerpen was volgestapeld, het ontbreken van voldoende uitgangen en tenslotte de vreselijke paniek die ontstond, kwam toch de volle nadruk te vallen op het bestrijden van het gevaar van de zo brandbare filmband zelf. De slechte reputatie die de film zich reeds had verworven vanwege de verregaande onnozelheid van de verfilmde onderwerpen, werd er nog maar door versterkt. Wie zichzelf respecteerde, ging niet naar de cinema. Ze was onzegbaar banaal en daarbij nog levensgevaarlijk ook! Veiligheidsmiddelen die werden aanbevolen, c.q. voorgeschreven waren bijvoorbeeld het aanbrengen van een glazen bakje, dat met water gevuld werd en geplaatst tussen de condensor en de film in het apparaat. Daardoor werd de hitte op de film getemperd. Maar als het water aan de kook raakte zag men op het doek de belletjes door de beelden heen schieten. Om dit tegen te gaan kreeg de operateur dan een staafje om in de cuvette, zoals het reservoir heette, te roeren. Niet eenvoudig voor een man, die met één hand de slinger moet draaien, met de andere het licht bijregelen en daartussendoor nog af en toe moet scherpstellen en ongeregeldheden opheffen. Veel heil verwachtte men ook van een waterinstallatie, die wij ook in onze sanitaire inrichtingen kennen. Ze werden boven de projector geplaatst en in geval van brand hoefde de operateur maar aan een ketting te trekken en een waterval overspoelde apparaat en film. Dit soort bestrijdingsmiddelen heeft men lange tijd gepropageerd, totdat men tot de overtuiging kwam, dat water bijzonder weinig effect sorteert bij film die eenmaal vlam heeft gevat. Een rol ouderwetse film die goed brandt blijft ook doorbranden als ze helemaal in water is ondergedompeld. Andere voorschriften sloten de operateurs met zijn helse machine op in een stenen kluis met stalen deur, de cabine. Er mocht geen enkele verbinding met de zaal zijn, behalve dan een door dik glas afgesloten opening om de lichtbundel door te laten, welke bij eventuele brand automatisch werd afgesloten door neervallende ijzeren luiken. Weinig heeft men kunnen vermoeden, dat het systeem ook wel eens omgekeerd zou kunnen werken, dat de film namelijk beschermd zou worden tegen de gevaren van buiten. Tijdens de oorlog bijvoorbeeld brandde in Amsterdam het Rembrandttheater totaal uit. Van de zaal bleef niets over, maar de cabine was nog volledig intact met de zo brandbare film en al.

De werkelijke bioscooprampen zijn voor het overgrote deel ontstaan door paniek. Daar was de tweede klassieke catastrophe in de filmhistorie ook weer een voorbeeld van. Op Nieuwjaarsdag van 1929 vond er in een bioscoop in Paily een kindervoorstelling plaats. „The Glen" heette het theater. De jonge bezoekers hadden het programma juist gezien en begonnen de zaal die zich boven bevond te verlaten, toen er plotseling rook naar binnen drong. De operateur draaide namelijk bij het terugwikkelen van de filmrol te snel, waardoor deze ging smeulen. De rook was voldoende om een paniek te ontketenen, die rampzalige gevolgen had. De kinderen stroomden de trappen af. Een er van leidde naar een hek, dat op straat uitkwam, doch alleen naar binnen geopend kon worden. Door het geweldige gedrang van de achteropstuwende kinderen ontstond er een compacte massa, die de hekken blokkeerde. Voorbijgangers moesten machteloos toezien hoe de kinderen werden doodgedrukt. Van de 500 kwamen er 70 om het leven, niet vanwege de rook, maar doordat er op afschuwelijke wijze werden verpletterd.

De ramp was ook ditmaal niet te wijten aan de film, maar aan andere omstandigheden, zoals paniek en een foutieve constructie van de uitgangen. Vandaar, dat men thans in alle bioscopen en andere gebouwen alle deuren naar buiten moet kunnen openen.

Een bewijs, dat de film zelf nooit schuld behoeft te hebben leveren de volgende twee voorbeelden. In Februari 1952 geheurde het in een bioscoop in Lagos, dat in de stampvolle zaal iemand plotseling riep: „Brand!" Er brak een paniek uit, toen de honderden toeschouwers zich als razenden op de uitgangen stortten. Vijf van hen werden in het gedrang gedood, vijftien zwaar gewond. Ditmaal had de film zelfs geen schijn van schuld. Er was namelijk geen spoor van brand te ontdekken. En in **Jan. 1954 zaten er 1500 mensen in het** Granaat-theater in Mexico-City, toen er in de cabine werkelijk brand uitbrak tengevolge van een ontploffing. Door het snelle en kordate optreden van het theaterpersoneel kon iedere verwarring worden voorkomen. Iedereen verliet de zaal door de nooduitgangen ongedeerd. Hier brandde dus de film zonder ook maar één slachtoffer te maken.

Werkelijke ongelukken veroorzaakt door de film zijn er maar weinig en die er geweest zijn vonden het grootste deel plaats in particuliere huizen of door verregaande ondeskundigheid of onvoorzichtigheid. Thans, nu alle projectiefilms zijn vervaardigd van het zgn. onbrandbare materiaal is er van de filmband zelf geen gevaar meer te duchten. Houdt men een strookje film in een vlam, dan zal het moeizaam tot branden komen, meestal slechts smeulen. Papier brandt in ieder geval sneller en spontaner. Brandende sigaretten en gewoon papier zijn een heel wat gevaarlijker combinatie dan een projectielamp en acetaatfilm. De eerste mag men echter overal onbelemmerd hanteren. Wanneer men bedenkt, dat voor iedere bioscoop nog alle in de loop der jaren opgestelde veiligheidsvoorschriften onverminderd gelden, dan is er tegen brandgevaar wel haast geen veiliger plekje ter wereld denkbaar dan de brandvrije kluis, die iedere filmcabine practisch is. Het gevaar schuilt meer in de zalen en wel voornamelijk in het uitbreken van een paniek. Maar dit geldt evenzeer voor de kerk, de concertzaal of welke soort meeting ook. Daarom, nu de film zelf minder brandbaar is dan papier dient ze ook eens en voor goed gezuiverd te worden van de blaam levensgevaarlijk te zijn.

De tragische brand in de „Bazar de la Charité" in Parijs, naar de tekening van een tijdgenoot.

Het feit, dat 75 jaar geleden Dostojewski overleed, zal volgend jaar in de Sovjet-Unie uitgebreid worden herdacht. Tussen 1956 en 1958 zal een nieuwe editie in tien delen van het werk van de schrijver verschijnen. Er zal een film naar de roman "De idioot" worden gemaakt, terwijl er toneelstukken naar dit werk en naar "De gebroeders Karamazof" zullen worden opgevoerd.

Begrotings-debatten Aruba...

(Vervolg begrotingsdebatten Aruba van de jl. woensdag gehouden vergadering).

Het lid Werleman, aan het woord zijnde, betreurde het dat nog geen oplossing was gevonden om de volkwoningen in huurkoop te geven. Het verstrekken van bouwcredieten juichte hij toe en hoopte, dat als de credietverlening door het land wordt overgenomen, dat de bouwcredietbank tot stand zou komen. Spreker liet de geschiedenis van de sanering van de Village de revue passeren en zag gaarne de voorstellen van het B.C. tegemoet. Ook deze spreker haalde de bouw van een touristenhotel aan, de wegenbouw en wees er op, dat de brug bij Balashi aan het verzakken was. De werkverschaffing aan eigenaars van trucks kwam ter sprake en drong aan op een betere verdeling van de leveringen van zand aan het Gouvernement.

De heer Werleman nam ook de verlichting onder de loupe en ook hij drong aan op uitbreiding van het lichtnet, waardoor Paradera en andere districten van licht zouden kunnen worden voorzien. Verder stelde hij voor de telefoon tarieven te verlagen en ook de aansluitingskosten, alsmede het aantal publieke telefoons uit te breiden in de buitendistricten.

Hij vernam gaarne voorstellen aan het B.C. betreffende de goudwinning op kleine schaal en of het B.C. genegen was mede te werken voor de oprichting van een cooperatieve vereniging van landbouw, veeteelt en visserij. Hij zag gaarne voorstellen tegemoet om de vissersvloot te moderniseren, b.v. met credietverleningen voor de aankoop van motoren en een boekje samen te doen stellen, waarin de voornaamste regels voor scheepvaartverkeer en seinen in geval van nood e.d. belangrijke dingen zouden staan.

De heer Tromp was de volgende spreker. Hij noemde een van de voornaamste hoofdstukken van de begroting, welke handelt over het onderwijs. Dit hoofdstuk vervulde hem met zorg. Hij sprak: Als wij zien, dat bij de gewone dienst ongeveer 4 miljoen wordt uitgegeven van het totaal van 14 miljoen, dan is bijna 30% van de begroting. Wij stemmen toe, dat dit een hoog percentage is, maar desondanks blijven er veel wensen t.a.v. het onderwijs.

Zo zouden wij gaarne willen vernemen hoever het staat met de algehele gelijkstelling van het bijzonder voorbereidend onderwijs met het openbaar voorbereidend onderwijs. Zoals het nu staat is deze gelijkstelling er nog steeds niet. Daar in de staatsregeling de gelijkstelling van het onderwijs in al zijn geledingen is vastgesteld, zouden wij gaarne zien, dat dit ook in de praktijk wordt doorgevoerd.

Als wij weten dat ongeveer 25% van de bevolking op de schoolbanken zit, dan mag dit hoofdstuk van de begroting wel het belangrijkste van de begroting genoemd worden. Aruba heeft hiermede wel een wereldrecord behaald. Het aantal leerlingen, dat telkenjare op de arbeidsmarkt geplaatst wordt, neemt elk jaar toe, zonder dat de werkgelegenheid toeneemt.

Een van de maatregelen, welke genomen moeten worden, is de bevordering van het vakonderwijs. Vroeger was het zo, dat propaganda voor dit soort onderwijs gemaakt moest worden om de leerlingen te trekken. Deze tijd is echter allang voorbij. Thans is het zo, dat slechts 50% van de leerlingen die zich melden op de vakschool geplaatst kan worden.

Er worden Mulo-scholen gebouwd, zo gauw de behoefte daaraan zich doet gevoelen, waarom dus geen tweede ambachtschool? Het aantal leerlingen van de A.T.S., die op de arbeidsmarkt geplaatst kunnen worden is groter dan dat van de Mulo-scholen, omdat er nu eenmaal op Aruba meer hand- dan hoofdarbeiders zijn.

San Nicolas kan bogen op 3 Mulo-scholen, die in enkele jaren tijds gekomen zijn. Wordt het nu eindelijk niet eens tijd om een ambachtschool in San Nicolas te bouwen? Als er 150 jongens geweigerd moeten worden, is dit dan geen reden dat deze jongens een opleiding krijgen?

Spreker stelt daarom voor een bedrag van ƒ 200.000.— op te brengen voor een tweede ambachtschool, te bouwen aan de buitenkant van San Nicolas, zodat ook de jongens van Savaneta en Brasil deze kunnen bezoeken. Hierdoor zal de A.T.S. te Oranjestad ontlast worden, zodat de jongens van Noord en Sta Cruz er een kans kunnen krijgen.

Verder zou spreker gaarne willen vernemen hoe het stond met het stichten van de huishoudschool te Sta. Cruz, waarvoor al in 1955 gelden op de begroting stonden. Verder wilde spreker worden ingelicht over het vrij busvervoer en over de afschaffing van de schoolgelden. De Mulo-scholen te Oranjestad beschikken over een gymnastieklokaal, doch te San Nicolas kent men deze luxe niet en zou gaarne zien, dat ook deze scholen een gym-lokaal kregen.

De heer Tromp sprak verder nog over studie-opdrachten en hoe het B.C. ambtenaren uitstuurt met studie-opdrachten, terwijl zij nauwelijks 6 maanden in dienst zijn. Dat gaf te denken. Waarom er een tweede ambtenaar in Algemene Dienst moet komen, was spreker niet duidelijk, waar er toch een filiaal te San Nicolas van het Bestuurskantoor zou komen.

Ten slotte zei de heer Tromp het ten zeerste te betreuren, dat de fractie leider van de regerende partij door ziekte was verhinderd deze vergadering bij te wonen. Zijn fractie had echter bewondering voor de wijze waarop dit lid het land alsnog zijn onschatbare diensten bewijst door verre reizen te maken naar Amerika en daar, ondanks alle ziekte en malheures, gloedrijke speeches te houden. Aveneens had men bewondering voor het feit, dat dezelfde leider zijn uiterste krachten heeft ingespannen om ananassen op ons zustereiland te planten en dat het klimaat van ons zustereiland zijn hart goed doet. Des te meer spijt het hem, dat het klimaat van dushi Aruba niet verkwikkend werkt. Hij sprak dan ook de hoop uit, dat hij spoedig hersteld zal zijn en Aruba's bodem voor goed betreden.

De heer Finck geeft als zijn mening te kennen, dat de begroting goed in elkaar zit. Hij had dan ook grote waardering voor het werk. Spreker gaf een terugblik over het afgelopen jaar en wees er op, dat Aruba deel uitmaakt van een eilandengroep als een geheel. Hij verzocht aandacht voor het luchtverkeer, dat sterk was teruggebracht en vroeg of er plannen bestonden dit in de naaste toekomst uit te breiden. Dit zou in de ontwikkeling van het touristen verkeer thuis horen. De heer Finck sprak verder nog over de huurkoop van de volkswoningen op Dakota en te San Nicolaas, de werkverschaffing, welke naar ieders tevredenheid ter hand was genomen, de regen waardoor het niet mogelijk was geweest aan alle aanvragen tegemoet te komen en wijdde uit over het verkeer z.a. verboden parkeerplaatsen, gebrek aan verkeersborden, het afdekken van trucks welke afval vervoeren. Hij gaf voorts in overweging de aansluitingskosten voor telefoon te verlagen, niet de gewone tarieven en of er een mogelijkheid gevonden zou kunnen worden, dat handelaars in het vervolg gebruik zouden kunnen maken van transportondernemingen of van trucks van derden, dus niet zelf meer transportmiddelen exploiteren. Mij gaf de verzekering, dat zijn fractie de begroting merendeels zou goedkeuren.

De heer Eman memoreerde, dat het Statuut ongeveer een jaar geleden werd afgekondigd. Voor Aruba was dit niet zo bijzonder belangrijk, doch mede door het bezoek van het Koninklijk paar waren de banden met het Koninklijk Huis en Nederland steviger aangehaald. Rechtstreeks had Aruba reeds deze banden bestendigd. Vrijheid hield echter niet in wat men wil, maar wat men moet doen en rekening moest gehouden worden met de vrijheid van anderen. Dit werd volgens spreker thans misbruikt. Niemand voelde zich meer veilig.

De heer Eman nam hierop de gedeputeerden op de korrel en noemde feiten bij name, doch werd door de Voorzitter tot twee maal toe geinterrumpeerd, daar dit z.i. niets met de begroting had te maken. De heer Eman was het hiermede niet eens, want dit stond in verband met het beleid van het B.C. De heer Petrona maakte de opmerking aan de Voorzitter, dat indien hij de heer Eman toestond dergelijke dingen te zeggen, hij ook moest verwachten, dat bij zijn repliek feiten naar voren zouden worden gebracht, hetwelk door de heer Henriquez gesteund werd. De heer Eman was echter van mening, dat het prestige van het huidige B.C. bij de bevolking zwaar had geleden en vraagt zich af of de behandeling van de begroting wel enige zin heeft, daar er toch geen rekening wordt gehouden met de wensen en verlangens der andere partijen. Spreker noemde daarop de namen van ambtenaren welke onlangs werden aangesteld tegen salarissen van ƒ 10.800.— 's jaars en vroeg of er oproepen geplaatst waren en de geschiktheid van deze personen was onderzocht. Hij deed meerdere vragen en gaf toe dat de begroting wel klopt, voor zover het de inkomsten en uitgaven betrof, maar wat wordt gedaan om de nieuwe uitgave op te brengen? Ook hij sprak over de hotelbouw en over prospecties, welke reeds in het buitenland uitgegeven werden.

De heer Eman stelde verder voor het San Pedro Hospitaal een bijdrage toe te kennen van ƒ 50.000.—. Hij vroeg verder de reden van het ontslag van de veearts en of, indien schadeloosstelling zou volgen, dit betaald zou moeten worden uit de belastinggelden.

Volgende sprekers waren nog de Heren Domingo Croes en Johannes Croes: De eerste sprak over de afschaffing van schoolgelden en vrij busvervoer, terwijl de heer Johannes Croes een vermakelijke uiteenzetting hield over het nieuwe wapen van Aruba. (Het nieuwe wapen werd op een prijsvraag van het vorige B.C. aangenomen en bij Eilandsbesluit goedgekeurd. — Red.)

Om kwart over twaalf schorste de Voorzitter de vergadering, welke zal worden voortgezet Vrijdagmorgen om 9 uur.

— Een grote federale jury te Saint Louis (Verenigde Staten) heeft 2 hoge functionarissen van de vroegere regering-Truman in staat van beschuldiging gesteld wegens „pogingen tot belastingontduiking". Een van hen, Matthhew Connely, is een voormalige secretaris van Truman, de tweede, Theron Lamar Caudle, is hoofd van de directie der belastingen van het departement van justitie geweest. Deze laatste was indertijd reeds door Truman ontslagen.

De Nederl. bijdrage voor hulp aan minder ontwikkelde gebieden

's Gravenhage. — In de memorie van antwoord van de minister van buitenlandse zaken zegt de Nederlandse regering zich te hebben afgevraagd, of de Nederlandse bijdrage voor hulp aan minder ontwikkelde gebieden aan de Verenigde Naties nog verder zou moeten worden verhoogd dan 15%, zulks in verband met berichten, dat de Verenigde Staten hun bijdrage aanmerkelijk zullen opvoeren, als andere landen dat ook doen. Dit zou voor de Verenigde Staten en andere landen neerkomen op een gemiddelde verhoging met 18%. De Nederlandse regering, aldus minister Luns, kan zich daartoe op het ogenblik niet verbinden. Nederland verleende van de aanvang af een relatief hoge bijdrage en behoort thans tot de vier landen, die voor 1956 nominaal de belangrijkste verhogingen hebben toegezegd, nadat de Nederlandse bijdrage in de afgelopen jaren regelmatig was opgevoerd.

(Dit is kennelijk een reactie op de Kamercritiek op de hoogte van de Nederlandse bijdrage voor dit doel, waardoor men vreesde, dat voor Suriname, de Antillen en Nieuw Guinea minder fondsen beschikbaar zouden zijn.)

ARUBAANSE Muziekschool heeft nieuwe directeur nodig

Oranjestad. — In de plaats van de heer A.L. Born, die in September j.l. naar Californië vertrok, is het nog niet mogen gelukken een plaatsvervangend directeur van de Muziekschool te vinden. De moeilijkheden om een geschikte kracht te vinden komen van verschillende zijden. In de eerste plaats zijn er de omstandigheden in Nederland, waar de Sticusa per 1 Januari 1956 geliquideerd zal worden. Het spreekt vanzelf, dat afgewacht dient te worden wat de nieuwe organisatie op dit terrein zal kunnen doen.

In de tweede plaats worden aan de nieuwe directeur verschillende eisen gesteld, waarin niet iedere musicus voldoet. Het ligt n.l. in de bedoeling, dat de nieuwe directeur ook algemene culturele arbeid zal verrichten, zodat hij daarmede ook de andere activiteiten van het Cultureel Centrum Aruba zal stimuleren. Zoals dit de laatste tijd ook gebeurde met de uitzending van toneel regisseurs voor de tijd van een jaar, doch dit zonder verlenging van het contract weer terugkeerden naar Nederland, wil men de nieuwe kracht voor de Muziekschool voor tenminste twee jaar engageren.

Ondanks het ontbreken van een directeur — de heer Steenmeyer neemt, ondanks eigen drukke werkzaamheden, het directeurschap waar — vinden de lessen aan de school toch normaal doorgang, ook al heeft men te kampen met gebrek aan ruimte, want het pand aan de Mozartschool behoort niet meer tot de school.

De Raad van Toezicht overweegt thans om in 1956 voorlopig een lokale kracht aan te stellen als directeur, totdat eventueel iemand vanuit Nederland wordt gezonden.

Dat de Muziekschool nog steeds vol actie is, blijkt wel uit het voornemen om in februari a.s. een uitvoering te geven, welke een bijzonder karakter zal dragen. Behalve solistisch optreden van leerlingen afzonderlijk, zullen ook enkele der beste leerlingen een gedeelte van een piano- en een vioolconcert spelen met begeleiding van een strijkorkest. Het orkest, waartoe ook leerlingen van de Muziekschool behoren, wordt samengesteld uit musici van het Arubaans Symphonie Orkest.

Er bestaan voorts plannen een blokfluitgroep en een 3-stemmig vioolensemble voor het voetlicht te brengen.

Brandweergarage gegund

Oranjestad. — Dezer dagen werd de bouw van een brandweergarage, welke zal verrijzen op de plaats waar thans het oude stationsgebouw op het Prinses Beatrix-vliegveld staat, gegund aan de heer Marcel Tromp.

Minister-pres. Drees over de werking van het Statuut

's-Gravenhage. — In de memorie van antwoord over de algemene beschouwingen aan de Eerste Kamer merkt minister-president Drees onder het hoofd „De werking van het Statuut" o.a. op: Met betrekking tot de contrôle op het regeringsbeleid ten aanzien van aangelegenheden van het Koninkrijk, Suriname en de Antillen rakende, was het in het Kamerverslag vele leden niet duidelijk, hoe de contrôle op voet van de gelijkwaardigheid der drie landen effectief kon worden gemaakt.

In het algemeen valt op te merken, dat er zijn één regering van het Koninkrijk en drie regeringen van elk der landen, voor welker beleid de ministers verantwoordelijk zijn te stellen ingevolge art. 2 van het Statuut. Betreft het een Koninkrijksaangelegenheid, dan kan het voorkomen, dat die verantwoordelijkheid voor dezelfde aangelegenheid in vier vlakken wordt gedragen. Immers worden bij de behartiging van Koninkrijks-aangelegenheden mede krachtens art. 6 van het Statuut, waar mogelijk, Landsorganen ingeschakeld en ook zonder uitdrukkelijke inschakeling zal het voorkomen, dat de uitvoering en dus de verantwoordelijkheid voor de uitvoering in de Landssfeer komt te liggen. Dit zal veelal het geval zijn, wanneer de materie komt binnen de sfeer der eigen inwendige aangelegenheden. Zo kan bijvoorbeeld een internationale overeenkomst betreffende arbeidsaangelegenheden een Koninkrijksaangelegenheid zijn, doch wat de uitvoering betreft liggen binnen de eigen bevoegdheidssfeer der landen. In dergelijke gevallen is voor het beleid bij de uitvoering in de drie landen in eerste instantie de verantwoordelijkheid der betrokken ministers der landen in het spel, waarbij de gelijkwaardigheid der drie landen geheel tot haar recht komt. Slechts wanneer dan de behartiging van een Koninkrijksaangelegenheid nog correctie zou behoeven, bijvoorbeeld wanneer in de landen in strijd zou worden gehandeld met de desbetreffende internationale regeling, is er plaats voor ingrijpen door de Koning onder verantwoordelijkheid der ministers van het Koninkrijk.

In verband met het vorengaande merkt de memorie ter voorkoming van misverstand op, dat de verwezenlijking der fundamentele menselijke rechten en vrijheden, waartoe ook de vrijheid van vakverenigingen moet worden gerekend, een interne aangelegenheid der overzeese Rijksdelen is (art. 43 van het Statuut). Alleen het waarborgen dier rechten en vrijheden is aangelegenheid van het Koninkrijk.

CURACAO

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren 3 lichte aanrijdingen. Op de Churchillweg ter hoogte van de waterbak op Canga had gisteravond een verkeersongeval plaats, waarbij de portugees A.C. door een personenauto werd aangereden. De bestuurder van de personenauto M.M. verklaarde, dat hij door een tegenligger, die links op de rijweg reed, moest uitwijken, waardoor hij de berm opreed. De portugees werd met lichte verwondingen in het hospitaal opgenomen.

Op de Rooseveltweg ter hoogte van perceel nummer zeven reed een personenauto de rijweg af en botste vervolgens tegen perceel nummer zeven alwaar deze tot stilstand kwam. De bestuurder van de auto verklaarde door een tegenligger te zijn verblind die doorgereden was.

Op de Grebbelinieweg ter hoogte van de Iglesia Evangelica had een aanrijding plaats tussen twee personenauto's bestuurd door E.B. en L. van B. De personenauto bestuurd door E.B. reed links door de bocht uit de richting Salinja, met de voorzijde tegen de auto van L van B die op de andere zijde van de weg reed. De materiële schade bedraagt ƒ 1300,—. E.B. verklaarde dat hij door de zon was verblind.

Op de weg naar Westpunt ter hoogte van Terra Cora sloeg een personenauto bestuurd door J.I. over de kop. De oorzaak van de aanrijding moet worden gezocht in het feit, dat I door een groot gat op de rijweg reed, waardoor hij de macht over het stuur verloor.

In Lake Geneva, in Wisconsin, heeft een inbreker 100.000 dollar uit een bank gestolen, nadat hij negen bank-employé's bij de deur had opgewacht en deze één voor één in de brandkast had opgesloten.

Prof. van ESVELD over: „KERK EN WERELD"

Willemstad. — „Al van oudsher is het grote probleem der kerk geweest het evangelie te brengen in een wereld, welke als zodanig zich niet of moeilijk met de eisen ervan wist te verzoenen. Aldus Prof. v. Esveld gisteravond in zijn tweede voordracht in de serie: Perspectieven onzer wereld.

Als in een recente engelse roman over het ontstaan en de opkomst der engelse labour-party (Fame is the spur, van Howard Spring) het bereiken van „the peace in a man's heart" tegenover „the clear framework within which the essential acts of private life may go on" wordt gesteld, vinden we daarin een voortreffelijke aanduiding van het dualisme tussen de innerlijke vrede en godsvruchtigheid en het uiterlijke stelsel, waarmee de wereld moet draaiende worden gehouden."

Ook de oudste christenen kenden reeds dit dualisme. Aangezien het evangelie hen op sociaal gebied geen boodschap bracht, passend op de practijk des levens met haar standsverschil, wereldlijke instituten, oorlogen en eigendom, trokken zij zich terug op een zeer individualistische verhouding tot God, en een liefdescommunisme van de in God verbondenen. Met andere woorden: men negeerde de wereld en haar instituten en leefde afgescheiden in kleine religieuse groeperingen.

Lang kon deze houding van wereldverzaking niet duren en beijverden de kerkvaders zich theorieën te onderwerpen ter oplossing van het conflict: persoonlijke godsdienstige gezindheid — wereld (als zodanig met al haar instituten in strijd zijnde met de eisen van het evangelie).

Het verdient aanbeveling het onderwerp verder te splitsen in vier punten:

Kerk en mens

De r.k. sociale leer baseert zich op Thomas van Aquino. Deze vatte Paulus' geraamte van een sociale theorie (vgl. het beeld van het lichaam met de vele leden), vermengd met aristotelische, stoische en neo-platonische elementen en zich aanpassend bij de maatschappelijke verhoudingen, samen tot de leer, welke later zou uitgroeien tot die van het solidarisme. De maatschappelijke ongelijkheid werd niet opgeheven, maar wel opgenomen in een christelijk-patriarchale theorie van persoonlijkheid en gemeenschap.

Het **lutheranisme** legde weer meer nadruk op persoonlijke verantwoordelijkheid en persoonlijk initiatief. Tegenover de wereld stond het indiferenter en neigde tot quietisme.

Het **calvinisme** legde nadruk op de praedestinatie (de uitverkiezing), waardoor de uitverkorenen een goede wereld niet nodig hadden om in te gaan in Gods Koninkrijk. Sterke nadruk op de dienst Gods in het beroep en in goede werken. Een zekere onverschilligheid tegenover het al of niet deugen van wereldlijke instituten. Sterke samenhang tussen calvinisme en kapitalisme.

Kerk en arbeid. Het Evangelie spoorde eerder aan tot belangstelling voor boven-aardse goederen dan tot goede arbeid op de aarde. Pas veel later (in deze eeuw) is belangstelling ontstaan voor de ethos van de arbeid.

Kerkelijke leiding aan het politieke leven. Over het óf hoeven we tegenwoordig niet meer te discussiëren, wel over het hóe. Directe invloed van de kerk op het „framework" is zeer moeilijk. Moet de kerk een oordeel uitspreken over politieke stromingen, Ka[illegible]lisme, winstdeling, etc.? Ja, zegt de R. K. Kerk. Ja, zegt thans de Nederl. Hervormde kerk, al blijft die aarzelender. Men vergelijkt in Nederland de strijd over Mandement en Herderlijk Schrijven.

Kerk en practijk. Ontkerstening en grote onkerkelijkheid. Welke oorzaken? 1. conservatieve of progressieve interpretatie van sociale taak blijft mogelijk. 2. menselijke dwaling. 3. menselijke afdwaling. Oorzaken van deze afdwaling zijn ook gelegen in de boodschap zelf, welke te lang abstract bleef, of onnavolgbaar was.

Rood China wil aan India staal verkopen

Nieuw Delhi. — In het Indische parlement is medegedeeld, dat communistisch China aangeboden heeft 60.000 ton staal aan India te verkopen. De Indische minister van handel deelde op een vraag mede, dat over de koopcondities nog wordt onderhandeld. In antwoord op een andere vraag zeide de bewindsman, dat India omstreeks een millioen ton staal per jaar nodig heeft.

INVITACION.

EL CONSUL GENERAL DE LA REPUBLICA DE VENEZUELA INVITA A LAS AUTORIDADES CIVILES, MILITARES Y ECLESIASTICAS, AL HONORABLE CUERPO CONSULAR, AL PUEBLO DE CURAZAO Y ESPECIALMENTE A LOS VENEZOLANOS RESIDENCIADOS EN ESTA ISLA, A QUE ASISTAN A LA OFRENDA FLORAL QUE A NOMBRE DE SU GOBIERNO HARA ANTE LA ESTATUA DE NUESTRO LIBERTADOR SIMON BOLIVAR CON MOTIVO DE CUMPLIRSE EL 125 ANIVERSARIO DE SU MUERTE.

LUGAR: PLAZA BOLIVAR.

FECHA Y HORA: 17 DE DICIEMBRE A LAS 4.30 P.M.

In 1955 werden van landswege 25 studiebeurzen verleend

Willemstad. — De Regering is gaarne bereid financiële steun te verlenen aan hen, die bekwaam en genegen zijn, voor het openbaar onderwijs geschikte leer- en leesboeken te schrijven. De bekwaamheid daartoe zal echter moeten blijken uit acceptabele ontwerpen voor dergelijke boeken. Aldus de Memorie van Antwoord.

In 1955 is, met medewerking van de Regering de uitgave van het boek: „Opvoedkunde, ten dienste van de opleiding voor hulponderwijzer in de Nederlandse Antillen", hetwelk — ook buiten de opleiding voor hulponderwijzer — in een behoefte zou voorzien, tot stand gekomen. De subsidie bedroeg in dit geval ƒ 1000,— verantwoord op art. 50908 der begroting, welke post destijds is verhoogd van ƒ 5000,— tot ƒ 8000,—, juist om dergelijke uitgaven mogelijk te maken.

Sinds de overdracht van het onderwijs aan de eilandgebieden vindt de bevoorrading van de openbare scholen niet meer van Landswege maar vanwege de eilandsbesturen plaats. Het voorstel, dat leerlingen bij het verlaten der school de „eigen" boekjes mede te geven, is dan ook voor de Regering niet uitvoerbaar.

In het jaar 1955 werden van landswege 25 studiebeurzen verleend, welke als volgt kunnen worden gespecificeerd:

Aantal beurzen	Studierichting	Geboorteplaats van de bursaal	Normale studieduur
1	Apotheker	Curaçao	7 jaar
1	Scheikundig ingenieur	Curaçao	7 jaar
1	Ned. Taal en Letterkunde	Curaçao	7 jaar
4	Onderwijzer	Aruba	5 jaar
3	Onderwijzer	St. Maarten	5 jaar
1	Middelb. Techn. School	Curaçao	4 jaar
3	Middelb. Techn. School	Aruba	4 jaar
1	Middelb. Techn. School	St. Maarten	4 jaar
2	Maatschappelijk werker	Aruba	4 jaar
4	Assistent-Accountant	Curaçao	3 jaar
2	Verpleegster	Aruba	3 jaar
1	Vroedvrouw	Aruba	3 jaar
1	Lerares Huishoudschool	Aruba	4 jaar

Zoals bekend worden elk jaar door de Nederlandse Regering 6 beurzen voor een universitaire studie in Nederland verleend op voordracht van de Nederlands Antilliaanse Regering. Dit was ook in 1955 het geval; er werden 4 beurzen toegekend aan jongelieden van Curaçao en 2 beurzen aan jongelieden van Aruba.

In het jaar 1955 zijn van landswege de volgende studieopdrachten verstrekt, t.w.:

1. aan de heer C. O. Yrausquin, voor opleiding op het gebied van de burgerluchtvaart. Genoten vooropleiding: H.B.S.-B; Bewijs van bevoegdheid als sportvlieger,
2. aan de heer Mr A. J. Ph. de Haseth Möller, Substituut-Officier van Justitie, alhier, teneinde gedurende de 6 maanden als plaatsvervangend rechter bij een Nederlandse rechtbank werkzaam te zijn en daardoor de nodige ervaring in civiele zaken op te doen. Betrokkene verwierf op 11 november 1941 de hoedanigheid van Meester in de Rechten aan de Rijksuniversiteit te Leiden.

Voor het ontwerpen van een nieuwe „Nijverheidsonderwijs - landsverordening" ter vervanging van de bestaande (P.B. 1954 nr 54), en een daarbij behorend „Nijverheidsonderwijslandsbesluit" werd een commissie ingesteld, welke sinds enige tijd met haar taak gereed is. Bedoelde ontwerpen worden thans nader bestudeerd.

In de bestaande verordening (P.B. 1954 nr 54) worden vele artikelen uit andere landsverordeningen „voor zover mogelijk" van toepassing verklaard. Het nijverheidsonderwijs is echter zozeer verschillend van al het overige onderwijs, dat bedoelde toepasselijkheidsverklaring gemakkelijk aanleiding kan geven tot verschillen in interpretatie.

De Regering meent daarom, dat het beter is, het nijverheidsonderwijs geheel los van het overige onderwijs opnieuw te regelen. Een verschil van belang met de thans geldende nijverheidsonderwijslandsverordening zal zijn, dat een duidelijke omschrijving van de akten van bekwaamheid en de daaraan verbonden bevoegdheden in de wet zal worden opgenomen.

Het ligt vooralsnog niet in de bedoeling, de „Middelbaar Onderwijslandsverordening 1950" (P.B. 1950 nr 116) te wijzigen. Wel is een ontwerp gereed, waarbij het „Middelbaar Onderwijsbesluit 1952" (P.B. 1952 nr 132) zal worden aangepast aan de in 1954 gewijzigde eisen bij het middelbaar onderwijs in Nederland, voorzover een dergelijke aanpassing voor de Nederlandse Antillen uitvoerbaar en practisch is.

De instelling van een „Onderwijsraad" kan binnenkort worden tegemoet gezien.

Met betrekking tot het verzoek van de Staten om te worden ingelicht over de absolute cijfers en percentages van „zittenblijvers" in de Nederlandse Antillen in de verschillende klassen van het L.O., M.U.L.O. en M.O., alsmede van het percentage leerlingen, dat vóór voltooiïng van de 6e klas der lagere school de school verlaat met vermelding van de vergelijkende cijfers voor Nederland, moge de Regering naar voren brengen, dat overlegging van deze gegevens enige tijd in beslag zal nemen.

Teneinde vertraging in de afhandeling van de landsbegroting 1956 te voorkomen, meent de Regering de vrijheid te mogen nemen de verzochte gegevens op een later tijdstip over te leggen.

De vraag of de van het onderwijs verkregen resultaten in een redelijke en verantwoorde verhouding staan tot de gemaakte kosten, is moeilijk te beantwoorden, omdat er geen verhouding is vast te stellen tussen de resultaten en de kosten van enig onderwijs; de resultaten als gevolg van materiële, formele, ethische en lichamelijke vorming, zomede die van cultuuroverdracht, zijn nl. niet uit te drukken in meetbare grootheden.

De vraag of de C-afdeling van de H.B.S. in de praktijk heeft voldaan is de Regering niet geheel duidelijk.

Indien wordt bedoeld, of de geslaagden van de 6-C-afdeling, degenen dus die het landsexamen voor onderwijzer hebben afgelegd, in de praktijk al dan niet goede leerkrachten blijken te zijn, dan is de vraag nu nog niet te beantwoorden; immers de eerste groepen 6-C-candidaten hebben dit jaar (1955) examen afgelegd.

Indien wordt bedoeld, of het programma der opleiding aan de nieuwe opvattingen, welke ten aanzien van de opleiding van onderwijzers gelden, beantwoordt, kan het antwoord bevestigend luiden. Dit blijkt overigens ook uit de erkenning door Nederland van de Nederlands Antilliaanse opleiding en examens voor onderwijzer.

Het terugbrengen van het Middelbaar Onderwijs onder de competentie van het Land, is een aangelegenheid, welke meer dan één eilandgebied raakt en vele consequenties heeft. De Regering heeft dit momenteel niet in overweging.

Een ziekteregeling voor alle ambtenaren is in voorbereiding en de indiening daarvan kan te zijner tijd worden tegemoet gezien. De Regering acht het weinig opportuun een dergelijke regeling in het leven te roepen, welke voorshands alleen van kracht zou zijn voor het politiepersoneel.

Op verzoek van de Regering is indertijd, uiteraard na overleg met het betrokken Bestuurscollege, door de heer Craane van Bonaire rapport uitgebracht over de mogelijkheden van herstelling van de „Blue Peter".

Naar aanleiding van het uitgebrachte rapport is het schip van St Maarten, waar het reeds enige tijd nutteloos gemeerd lag, naar Bonaire overgevaren.

De herstellingswerkzaamheden zijn door vorengenoemde deskundige geraamd op ƒ 15.000,— en zullen in opdracht van het Bestuurscollege voornoemd ten laste van de begroting 1955 van het eilandgebied de Bovenwindse Eilanden, waarop de daartoe nodige credieten beschikbaar zijn, op Bonaire worden uitgevoerd.

Met de uitvoering van de werkzaamheden is onlangs een aanvang gemaakt.

Verwacht wordt, dat het schip, nadat het zal zijn gerepareerd, door het Bestuurscollege voornoemd in exploitatie zal worden genomen.

Rechercherapport

Willemstad. — Bij de recherche deed A.M. aangifte van diefstal van 5 eterniet golfplaten, die hem werden ontstolen tijdens zijn afwezigheid. In verband met een geldsdiefstal van ƒ 50,— en een horloge is gisteren de man A.T. aangehouden en na bekentenis ingesloten.

In een kruidenierswinkel op de Arowakenweg werd ingebroken. Vermist worden een bedrag van ƒ 18,— en een slof sigaretten.

Buenos Aires. — De Argentijnse regering heeft bij decreet de religieuze instellingen weer belastingvrijdom gegeven. Perón had indertijd in zijn geschil met de r.k. Kerk deze instellingen belastingplichtig gemaakt.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

17.00 Voor de Kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Franse Chansons
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.20 Causerie in het Papiament
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.30 Wat de handel biedt.
20.00 Gevarieerde dansmuziek
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

P.C.J.

18.37 Nieuws
18.51 Met de microfoon naar
19.10 Het schip van de Week
19.35 Kun je nog zingen zing dan mee
19.48 Buitenlands weekoverzicht,
20.00 Intermezzo
20.05 Reportage.
20.13 Wat de Pers er van zegt.
20.20 Voor de West.
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting.

AVROS

17.00 Lindas Eerste Liefde,
17.15 Reclame
17.45 Populaire melodieen
18.00 Bijbels onderwerp
18.15 Muziek
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties
20.30 V & V
20.40 Johan Lobo zingt
20.55 Nieuws
21.30 Sluiting.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel 2470
B. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 17 Dec. 12.00 uur C. L. H. Jonckheer Hoogstraat 32, Willemstad tel: 24060:
B. g. g. nad inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. Plaisier tel. 4325
Geneeskundige Dienst
Dr. Volker tel: 4254
B. g. g. 2409

Weekendwacht Suffisantdorp.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer. Th. G. Boot kunnen worden opgebeld onder No. 4321.
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij:
M. Plaisier tel. 4325

Scheepsagentschap
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel 2458/2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 W. Punt tel. 2269

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling.

Bonn — De West Duitse regering heeft de verkoop van Amerikaanse speelgoedvliegtuigen verboden, omdat er een hakenkruis op was afgebeeld.

Eilandgebied Curacao

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao maakt bekend, dat het zijn kantoren heeft verhuisd van BARGESTRAAT No. 63 naar SCHARLOOWEG No. 35.

Het gebouw, waarin tevens zijn ondergebracht de Afdelingen Algemene Zaken, Personeelszaken, Secretarie en Archief, alsmede eerdaags ook de Afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding van het Centraal Bestuurskantoor, is telefonisch verbonden op het centrale nummer 12900.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.

De Secretaris,
J. VAN TOORN.

C.P.I.M.-bedrijfspolitie goed opgewassen tegen Asiento 2

Suffisantdorp. — De eindstand 0—0 geeft de krachtsverhouding goed weer in de wedstrijd Asiento 2 tegen een elftal van de CPIM-Bedrijfspolitie, die gisteravond in het Suffisantstadion gespeeld werd onder leiding van scheidsrechter Elsperman. Jammer was, dat voor deze wedstrijd maar heel weinig belangstelling bestond.

Beide elftallen speelden enthousiast, in het bijzonder mogen wij het elftal van de Bedrijfspolitie prijzen, waarin slechts twee actieve voetballers meespelen, t.w. de nationale back van Curaçao Delannoy en Scharbaai van het veteranen-elftal N.A.S.V., die de cenerhalfplaats vervulde. Het was een goede wedstrijd met enkele fraaie en spannende momenten. De voorhoede van Asiento alswel van de Bedrijfspolitie, bouwden goede aanvallen op. Op de backlijn van de Bedrijfspolitie waren het Delannoy of Schoonhoven, die de aanvallen van Asiento onschadelijk maakten en bij Asiento was het de 45-jarige Van Ham, die de struikelblok was. Wij zouden dit kort verslag niet mogen besluiten zonder de namen te noemen van de doelverdedigers Schotborgh van Asiento en Magdalene van de Bedrijfspolitie, die verschillende malen op keurige wijze hun heiligdom wisten schoon te houden. Kortom mag gesproken worden van een zeer goede en sportief gespeelde wedstrijd. Met het elftal van de Bedrijfspolitie zal in de toekomst danig rekening moeten worden gehouden, met de nodige training zal dit elftal een geduchte tegenstander kunnen zijn.

De heer J. Herweijr, chef van de afdeling Bedrijfspolitie, die de wedstrijd heeft bijgewoond, zal zeker wel trots zijn op zijn voetballende ondergeschikten.

Journaal van de mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en de Straatdienst maakten gisteren 13 P.V.s op en verleenden 12 maal assistentie. Gistermiddag omstreeks 14.30 uur werd in een restaurant op Rio Canario assistentie gevraagd voor een vrouw, die niet wilde betalen. Even later verscheen de vrouw zelf aan de wacht en zij was zeer opgewonden. Daar ze ook onder invloed was werd ze een tijdje aan de wacht gehouden ter kalmering.

New York. — De secretaris-penningmeester van de Amerikaanse Athletiek Bond, Dan Ferris, heeft verklaard, dat er een speciale commissie van zeven leden van onderzoek is ingesteld naar de amateur-status van de Amerikaanse lange-afstandloper Wes Santee.

JUNIOREN van Scherpenheuvel en SUBT meten elkaars krachten

Willemstad. — Woensdagavond vond de interessante voetbalwedstrijd tussen de junioren van Scherpenheuvel en SUBT plaats. Het moet gezegd worden dat deze wedstrijd op hoger peil stond dan menige tweede klasse wedstrijd en het is een goede gedachte van de CVB geweest nu ook de junioren eens voor het daglicht te laten treden.

De jongens van Scherpenheuvel worden door Frater Engelmundus en die van SUBT door Bicentini getraind. De wijze van opvangen, schieten en doorgeven van de jongens is werkelijk af.

Het eerste doelpunt werd gemaakt door de rechtsbuiten van Scherpenheuvel na een solopass en een schot van links. In de 20e minuut na de rust kwam de gelijkmaker van Subt na een mooie voorzet van de rechtsbuiten en een kopbal van de linksbinnen. Kort hierop maakte de linksbuiten van Scherpenheuvel met een goedgericht boogballetje het winnende punt.

De wedstrijd werd goed geleid door G. Rosario terwijl de trainer da Cunha uitkeek naar toekomstige spelers.

Zowel de heer Mordy Maduro als enige bestuursleden van de CVB gaven blijken van belangstelling door hun aanwezigheid.

De wedstrijd werd zeer sportief gespeeld en de publieke belangstelling was goed te noemen.